

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 listopada 2019 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Izabela Dehmel

Protokolant: prot. sąd. Klaudia Piątek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Pile Anny Jaškowiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 02.11.2016r., 01.12.2016r., 11.01.2017r., 15.02.2017r., 16.03.2017r., 05.12.2018r., 15.02.2019r., 27.05.2019r., 06.08.2019r., 12.09.2019r. i 22.10.2019r. na rozprawie

sprawy oskarżonej **I. J. zd. K.**

urodzonej (...) w W.

córki W. i E. zd. P.

oskarżonej o to, że:

w okresie od 14.01.2013r. do 22.08.2013r. w R. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik firmy PHU (...) na stanowisku specjalisty do spraw sprzedaży podrobiła kontrakty:

- nr 17/12 z dnia 23.08.2012r. poprzez sporządzenie jego treści zgodnie z ustaleniami z dyrektorem PHU (...) naniesienie zeskanowanych pieczęci i podpisu przedstawiciela firmy M. (...) na ww. kontrakcie i kontrakt przedłożyła do podpisu dyrektorowi N. B. (1), jednocześnie sporządziła kontrakt o tym samym numerze, z tą samą datą zawierający zmienione dane w zakresie obciążenia kosztami transportu firmy PHU (...), na której podrobiła podpis N. B. (2), który przesłała kontrahentowi M. (...);
- nr 18/12 z dnia 23.08.2012r. poprzez sporządzenie jego treści zgodnie z ustaleniami z dyrektorem PHU (...) naniesienie zeskanowanych pieczęci i podpisu przedstawiciela firmy M. (...) na ww. kontrakcie i kontrakt przedłożyła do podpisu dyrektorowi N. B. (1), jednocześnie sporządziła kontrakt o tym samym numerze, z tą samą datą zawierający zmienione dane w zakresie obciążenia kosztami transportu firmy PHU (...), na której podrobiła podpis N. B. (2), który przesłała kontrahentowi M. (...);
- nr 26/12 z dnia 26.09.2012r. poprzez sporządzenie jego treści zgodnie z ustaleniami z dyrektorem PHU (...) naniesienie zeskanowanych pieczęci i podpisu przedstawiciela firmy M. (...) na ww. kontrakcie i kontrakt przedłożyła do podpisu dyrektorowi N. B. (1), jednocześnie sporządziła kontrakt o tym samym numerze, z tą samą datą zawierający zmienione dane w zakresie obciążenia kosztami transportu firmy PHU (...), na której podrobiła podpis N. B. (2), który przesłała kontrahentowi M. (...)

i następnie podrabiała faktury VAT, w ten sposób, że wystawiała dwie faktury VAT na ten sam towar, o tych samych numerach, jedną zgodną z kontraktem posiadanym przez dyrektora PHU (...) w R. i drugą na której wpisywała zaniżoną cenę produktu oraz co do kosztów transportu wpisywała błędną adnotację (...) zamiast prawidłowo (...), czym obciążała kosztami transportu PHU (...) na fakturach o numerach:

1) (...) z dnia 14.01.2013r., gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...) wpisała kwotę 8944 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. wpisała kwotę 11232 Euro

- 2) (...) z dnia 18.01.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy (...) Ltd wpisała kwotę 8944 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 1 1024 Euro
- 3) (...) z dnia 19.01.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8944 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11440 Euro
- 4) (...) z dnia 19.01.2013r. przesłanej do firmy (...) wpisała kwotę 8487,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę i 11782,00 Euro
- 5) (...) z dnia 25.01.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8487,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10971,00 Euro
- 6) (...) z dnia 25.01.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8944,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11024,00 Euro
- 7) (...) z dnia 25.01.2013r. przesłanej do firmy (...) wpisała kwotę 8944,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11024,00 Euro
- 8) (...) z dnia 26.01.2013r. przesłanej do firmy (...) wpisała kwotę 8944,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro
- 9) (...) z dnia 28.01.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 15572,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 23620,00 Euro
- 10) (...) z dnia 1.02.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7826,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 9828,00 Euro
- 11) (...) z dnia 1.02.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8487,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10971,00 Euro
- 12) (...) z dnia 2.02.2013r. przesłanej do firmy (...) wpisała kwotę 6003,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 7245.00 Euro
- 13) (...) z dnia 3.02.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...) wpisała kwotę 8944.00 Euro. na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro
- 14) (...) z dnia 4.02.2013r. przesłanej do firmy (...) wpisała kwotę 8944,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro
- 15) (...) z dnia 8.02.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 894400 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro
- 16) (...) z dnia 8.02.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8487,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10971,00 Euro
- 17) (...) z dnia 8.02.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 10759,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 13195,00 Euro
- 18) (...) z dnia 29.02.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8944,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro
- 19) (...) z dnia 1 1.02.2013r. przesłanej do firmy (...) wpisała kwotę 8944,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro

- 20) (...) z dnia 15.02.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8944,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro
- 21) (...) z dnia 15.02.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...) wpisała kwotę 9646,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11830,00 Euro
- 22) (...) z dnia 16.02.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8944,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro
- 23) (...) z dnia 16.02.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8487,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10971,00 Euro
- 24) (...) z dnia 16.02.2013r. przesłanej do firmy (...) wpisała kwotę 10368,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11744,00 Euro
- 25) (...) z dnia 19.02.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8944,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro
- 26) (...) z dnia 19.02.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8944,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro
- 27) (...) z dnia 22.02.2013r. przesłanej do firmy (...) wpisała kwotę 7866,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10557,00 Euro
- 28) (...) z dnia 22.02.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
- 29) (...) z dnia 22.02.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
- 30) (...) z dnia 23.02.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
- 31) (...) z dnia 25.02.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
- 32) (...) z dnia 26.02.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 78667,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro
- 33) (...) z dnia 1.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 11232,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 12688,00 Euro
- 34) (...) z dnia 1.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
- 35) (...) z dnia 1.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...) wpisała kwotę 9900,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 12078,00 Euro
- 36) (...) z dnia 1.03.2013r gdzie na fakturze przesłanej do firmyM. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro
- 37) (...) z dnia 5.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro

- 38) (...) z dnia 8.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
- 39) (...) z dnia 8.03.2013r. przesłanej do firmy (...) wpisała kwotę 11000,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 12925,00 Euro
- 40) (...) z dnia 9.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro
- 41) (...) z dnia 11.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8888,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10184,00 Euro
- 42) (...) z dnia 11.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmyM. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
- 43) (...) z dnia 12.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) kwotę 10816,00 Euro
- 44) (...) z dnia 15.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8800,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11504,00 Euro
- 45) (...) z dnia 15.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
- 46) (...) z dnia 16.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...) wpisała kwotę 9600,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11904,00 Euro
- 47) (...) z dnia 18.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 5796,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 7245,00 Euro
- 48) (...) z dnia 19.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11024,00 Euro
- 49) (...) z dnia 22.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
- 50) (...) z dnia 22.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
- 51) (...) z dnia 22.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 9100,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11284,00 Euro
- 52) (...) z dnia 22.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro
- 53) (...) z dnia 22.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 9200,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11696,00 Euro
- 54) (...) z dnia 22.03.2013r. przesłanej do firmy (...) wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
- 55) (...) z dnia 25.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro

- 56) (...) z dnia 25.03.2013r. przesłanej do firmy (...) wpisała kwotę 9100,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11284,00 Euro
- 57) (...) z dnia 25.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro
- 58) (...) z dnia 30.03.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
- 59) (...) z dnia 2.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7280,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 9464,00 Euro
- 60) (...) z dnia 2.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 9600,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11904,00 Euro
- 61) (...) z dnia 2.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro
- 62) (...) z dnia 5.04.2013r gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...) wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
- 63) (...) z dnia 5.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11024,00 Euro
- 64) (...) z dnia 9.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11024,00 Euro
- 65) (...) z dnia 12.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
- 66) (...) z dnia 12.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
- 67) (...) z dnia 12.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
- 68) (...) z dnia 12.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro
- 69) (...) z dnia 16.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
- 70) (...) z dnia 18.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 9100,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11284,00 Euro
- 71) (...) z dnia 9.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 9100,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10920,00 Euro
- 72) (...) z dnia 19.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
- 73) (...) z dnia 19.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro

74) (...) z dnia 20.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro

75) (...) z dnia 23.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro

76) (...) z dnia 24.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro

77) (...) z dnia 26.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 9100,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11284,00 Euro

78) (...) z dnia 26.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy w R. kwotę 10816,00 Euro

79) (...) z dnia 26.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro

80) (...) z dnia 29.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro

81) (...) z dnia 2.05.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro

82) (...) z dnia 10.05.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro

83) (...) z dnia 10.05.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro

84) (...) z dnia 24.05.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 9100,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10920,00 Euro

85) (...) z dnia 29.05.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 6992,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 9568,00 Euro

86) (...) z dnia 22.08.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 6916,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10374,00 Euro

87) (...) z dnia 22.08.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 12272,00 Euro

88) (...) z dnia 2.04.2013r. gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 9600,00 Euro, na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę (...)00 Euro

i spowodowała w ten sposób łączną szkodę w wysokości 882.292,09 zł na rzecz PHU (...) tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.

1. Uznaje oskarżoną **I. J.** za winną tego, że w okresie od 23 sierpnia 2012 roku do 27 sierpnia 2013 roku w R. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez M. (...), jako pracownik firmy PHU (...) zatrudniony na stanowisku specjalisty do spraw sprzedaży w celu użycia za autentyczny podrobiła kontrakty:

- nr 17/12 z dnia 23 sierpnia 2012 roku w ten sposób, że sporządziła treść kontraktu zgodnie z ustaleniami z dyrektorem PHU (...), a następnie naniosła na kontrakt zeskanowaną pieczęć i podpis przedstawiciela firmy M. (...) i kontrakt ten przedłożyła do podpisu dyrektorowi N. B. (2), jednocześnie sporządziła kontrakt o tym samym numerze, z tą samą datą, zawierający zmienione dane w zakresie obciążenia kosztami transportu firmy PHU (...) poprzez zmianę oznaczenia (...) na (...), na którym podrobiła podpis N. B. (2) i w tej formie kontrakt przesłała kontrahentowi M. (...);
- nr 18/12 z dnia 23 sierpnia 2012 roku w ten sposób, że sporządziła treść kontraktu zgodnie z ustaleniami z dyrektorem PHU (...), a następnie naniosła na kontrakt zeskanowaną pieczęć i podpis przedstawiciela firmy M. (...) i kontrakt ten przedłożyła do podpisu dyrektorowi N. B. (2), jednocześnie sporządziła kontrakt o tym samym numerze, z tą samą datą, zawierający zmienione dane w zakresie obciążenia kosztami transportu firmy PHU (...) poprzez zmianę oznaczenia (...) na (...), na którym podrobiła podpis N. B. (2) i w tej formie kontrakt przesłała kontrahentowi M. (...);
- nr 26/12 z dnia 26 września 2012 roku w ten sposób, że sporządziła treść kontraktu zgodnie z ustaleniami z dyrektorem PHU (...), a następnie naniosła na kontrakt zeskanowaną pieczęć i podpis przedstawiciela firmy M. (...) i kontrakt ten przedłożyła do podpisu dyrektorowi N. B. (2), jednocześnie sporządziła kontrakt o tym samym numerze, z tą samą datą, zawierający zmienione dane w zakresie obciążenia kosztami transportu firmy PHU (...) poprzez zmianę oznaczenia (...) na (...), na którym podrobiła podpis N. B. (2) i w tej formie kontrakt przesłała kontrahentowi M. (...);

i w oparciu o wskazane kontrakty posiadane przez dyrektora PHU (...) wystawiała zgodne z nimi faktury VAT, które przekazywała Dyrektorowi N. B. (2), a następnie w celu użycia za autentyczne podrobiła te faktury VAT, w ten sposób, że wystawiała fakturę o tym samym numerze i z tą samą datą na ten sam towar, na której wpisywała zaniżoną cenę produktu, a w zakresie kosztów transportu wpisywała błędną adnotację (...) zamiast prawidłowo (...), czym obciążała kosztami transportu PHU (...), i tak na fakturach o numerach:

1. (...) z dnia 14.01.2013r., przesłanej do firmy M. (...) wpisała kwotę 8944,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. wpisała kwotę 11232,00 Euro
2. (...) z dnia 18.01.2013r. przesłanej do firmy M. (...) wpisała kwotę 8944,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11024,00 Euro
3. (...) z dnia 19.01.2013r. przesłanej do firmy M. (...) wpisała kwotę 8944,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11440,00 Euro
4. (...) z dnia 19.01.2013r. przesłanej do firmy M. (...) wpisała kwotę 8487,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11782,00 Euro
5. (...) z dnia 25.01.2013r. przesłanej do firmy M. (...) wpisała kwotę 8487,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10971,00 Euro
6. (...) z dnia 25.01.2013r. przesłanej do firmy M. (...) wpisała kwotę 8944,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11024,00 Euro
7. (...) z dnia 25.01.2013r. przesłanej do firmy M. (...) wpisała kwotę 8944,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11024,00 Euro
8. (...) z dnia 26.01.2013r. przesłanej do firmy M. (...) wpisała kwotę 8944,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro

9. (...) z dnia 28.01.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 15572,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 23620,00 Euro
10. (...) z dnia 1.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7826,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 9828,00 Euro
11. (...) z dnia 1.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8487,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10971,00 Euro
12. (...) z dnia 2.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 6003,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 7245,00 Euro
13. (...) z dnia 3.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8944,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro
14. (...) z dnia 4.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8944,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro
15. (...) z dnia 8.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8944,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro
16. (...) z dnia 8.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8487,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10971,00 Euro
17. (...) z dnia 8.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 10759,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 13195,00 Euro
18. (...) z dnia 29.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8944,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro
19. (...) z dnia 11.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8944,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro
20. (...) z dnia 15.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8944,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro
21. (...) z dnia 15.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 9646,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11830,00 Euro
22. (...) z dnia 16.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8944,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro
23. (...) z dnia 16.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8487,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10971,00 Euro
24. (...) z dnia 16.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 10368,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11744,00 Euro
25. (...) z dnia 19.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8944,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro
26. (...) z dnia 19.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8944,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11232,00 Euro

27. (...) z dnia 22.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10557,00 Euro
28. (...) z dnia 22.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
29. (...) z dnia 22.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
30. (...) z dnia 23.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...) wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
31. (...) z dnia 25.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
32. (...) z dnia 26.02.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro
33. (...) z dnia 1.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 11232,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 12688,00 Euro
34. (...) z dnia 1.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
35. (...) z dnia 1.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 9900,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 12078,00 Euro
36. (...) z dnia 1.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro
37. (...) z dnia 5.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
38. (...) z dnia 8.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
39. (...) z dnia 8.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 11000,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 12925,00 Euro
40. (...) z dnia 9.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro
41. (...) z dnia 11.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8888,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10184,00 Euro
42. (...) z dnia 11.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
43. (...) z dnia 12.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) kwotę 10816,00 Euro
44. (...) z dnia 15.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8800,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11504,00 Euro

45. (...) z dnia 15.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
46. (...) z dnia 16.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 9600,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11904,00 Euro
47. (...) z dnia 18.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 5796,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 7245,00 Euro
48. (...) z dnia 19.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11024,00 Euro
49. (...) z dnia 22.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
50. (...) z dnia 22.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
51. (...) z dnia 22.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 9100,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11284,00 Euro
52. (...) z dnia 22.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro
53. (...) z dnia 22.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 9200,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11696,00 Euro
54. (...) z dnia 22.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
55. (...) z dnia 25.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
56. (...) z dnia 25.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...) wpisała kwotę 9100,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11284,00 Euro
57. (...) z dnia 25.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro
58. (...) z dnia 30.03.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
59. (...) z dnia 2.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...) wpisała kwotę 7280,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 9464,00 Euro
60. (...) z dnia 2.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 9600,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11904,00 Euro
61. (...) z dnia 2.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro
62. (...) z dnia 5.04.2013r przesłanej do firmy M. (...) wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro

63. (...) z dnia 5.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11024,00 Euro
64. (...) z dnia 9.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11024,00 Euro
65. (...) z dnia 12.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
66. (...) z dnia 12.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
67. (...) z dnia 12.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
68. (...) z dnia 12.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro
69. (...) z dnia 16.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
70. (...) z dnia 18.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 9100,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11284,00 Euro
71. (...) z dnia 9.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 9100,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10920,00 Euro
72. (...) z dnia 19.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
73. (...) z dnia 19.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro
74. (...) z dnia 20.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
75. (...) z dnia 23.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro
76. (...) z dnia 24.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro
77. (...) z dnia 26.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 9100,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 11284,00 Euro
78. (...) z dnia 26.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
79. (...) z dnia 26.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro
80. (...) z dnia 29.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro

81. (...) z dnia 2.05.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro

82. (...) z dnia 10.05.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10816,00 Euro

83. (...) z dnia 10.05.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 7866,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10350,00 Euro

84. (...) z dnia 24.05.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 9100,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10920,00 Euro

85. (...) z dnia 29.05.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 6992,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 9568,00 Euro

86. (...) z dnia 22.08.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 6916,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 10374,00 Euro

87. (...) z dnia 22.08.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 8320,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę 12272,00 Euro

88. (...) z dnia 2.04.2013r. przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę 9600,00 Euro, a na fakturze pozostawionej w siedzibie firmy PHU (...) w R. kwotę (...)00 Euro,

a ponadto, wbrew postanowieniom opisanych wyżej kontraktów posiadanych przez dyrektora PHU (...) wystawiała faktury VAT zawierające zaniżoną cenę jednostkową produktu, a w zakresie kosztów transportu wpisywała błędną adnotację (...) zamiast prawidłowo (...), czym obciążała kosztami transportu PHU (...), i tak na fakturach o numerach:

89. R/IK/1/13 z dnia 2.01.2013r., przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,41 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 414,00 Euro oraz określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 2075,00 Euro;

90. R/IK/2/13 z dnia 2.01.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,41 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 414,00 Euro oraz określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 2075,00 Euro;

91. (...) z dnia 4.01.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 2350,00 Euro;

92. (...) z dnia 4.01.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 2350,00 Euro;

93. (...) z dnia 4.01.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 1807,62 Euro

94. (...) z dnia 4.01.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 2150,00 Euro

95. (...) z dnia 5.01.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 1515,37 Euro

96. (...) z dnia 5.01.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,41 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 414,00 Euro oraz określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 2350,00 Euro
97. (...) z dnia 5.01.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 2350,00 Euro
98. (...) z dnia 8.01.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,41 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 414,00 Euro oraz określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 2200,00 Euro
99. (...) z dnia 9.01.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 2100,00 Euro
100. (...) z dnia 9.01.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 2300,00 Euro
101. (...) z dnia 12.01.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,41 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 414,00 Euro oraz określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 2200,00 Euro
102. (...) z dnia 13.01.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 2170,00 Euro
103. (...) z dnia 18.01.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 2100,00 Euro
104. (...) z dnia 30.03.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,40 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 624,00 Euro
105. (...) z dnia 13.04.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,50 Euro zamiast 0,53 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 216,00 Euro
106. (...) z dnia 9.05.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,50 Euro zamiast 0,53 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 624,00 Euro
107. (...) z dnia 9.05.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,40 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 624,00 Euro
108. (...) z dnia 11.05.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,40 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 624,00 Euro
109. (...) z dnia 11.05.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,40 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 624,00 Euro
110. (...) z dnia 15.05.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,40 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 624,00 Euro
111. (...) z dnia 15.05.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,40 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 624,00 Euro
112. (...) z dnia 17.05.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,40 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 624,00 Euro

113. (...) z dnia 18.05.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,40 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 528,00 Euro

114. (...) z dnia 18.05.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,40 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 507,00 Euro

115. (...) z dnia 29.05.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,50 Euro zamiast 0,53 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 546,00 Euro

116. (...) z dnia 27.08.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) W. S. w kwocie 2250,00 Euro

117. (...) z dnia 27.08.2013r., na fakturze przesłanej do firmy M. (...)określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 2300,00 Euro,

czym wprowadziła w błąd pracowników PHU (...), co do zgodności cen wskazanych na fakturach oraz warunków obciążenia kosztami transportu z wyżej wymienionymi kontraktami i doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem W. S. prowadzącego działalność pod firmą PHU (...) z siedzibą w G. w łącznej kwocie 1.070.468,72 złotych (jeden milion siedemdziesiąt tysięcy czterysta sześćdziesiąt osiem złotych siedemdziesiąt dwa grosze) #co stanowi mienie znacznej wartości tj. przestępstwa z art. 270 §1 k.k. i art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 294 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k. i za to na podstawie art. 294 §1 k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. wymierza jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

2. Na podstawie art. 46 §1 k.k. orzeka wobec oskarżonej I. J. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego W. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) z siedzibą w G. kwoty 1.070.468,72 złotych (jeden milion siedemdziesiąt tysięcy czterysta sześćdziesiąt osiem złotych siedemdziesiąt dwa grosze).

3. Na podstawie art. 230 §2 k.p.k. zwraca W. S. dowody rzeczowe:

- Komputer przenośny H. P. C. C.-217CL nr seryjny (...) (LAPTOP),
- Komputer przenośny E. E. nr seryjny (...) (LAPTOP),
- P. koloru srebrnego z napisem T.,
- Skrócony raport listy kontrolnej z audytu,
- Teczka biała papierowa z napisem (...),
- Teczka niebieska papierowa ze skróconym audytem,
- Wydruki dokumentów specyfikacją z napisem (...),
- Owijka przezroczysta z wydrukami komputerowymi i zapiskami odręcznymi,
- Dysk twardy komputera (...) o nr S/N Western D. (...),
- Dysk twardy komputera S. o numerze: (...),
- Telefon N. (...): (...) wraz z kartą SIM: o numerze (...)
- Dysk twardy laptopa firmy (...) o numerze (...),
- Zeszyt w sztywnej oprawie w kolorze zielonym z napisem K.,

- Dyktafon firmy (...) o numerze (...)

- P. V. koloru czarnego

- P. F. (...) - koloru srebrno-niebieskiego

4. Na podstawie art. 44 §2 k.k. orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci faktur:

- (...) z dnia 25.01.2013r. na kwotę 8487,00 Euro i kwotę 10971,00 Euro,
- (...) z dnia 26.01.2013r. na kwotę 8944,00 Euro i kwotę 11232,00 Euro,
- (...) z dnia 1.03.2013r. na kwotę 11232,00 Euro i kwotę 12688,00 Euro,
- (...) z dnia 8.03.2013r. na kwotę 11000,00 Euro i kwotę 12925,00 Euro,
- (...) z dnia 19.03.2013r. na kwotę 8320,00 Euro i kwotę 11024,00 Euro,
- (...) z dnia 30.03.2013r. na kwotę 8320,00 Euro i kwotę 10816,00 Euro,
- (...) z dnia 2.04.2013r. na kwotę 9600,00 Euro i kwotę 11904,00 Euro,
- (...) z dnia 2.04.2013r. na kwotę 7280,00 Euro i kwotę 9464,00 Euro,
- (...) z dnia 2.04.2013r. na kwotę 7866,00 Euro i kwotę 10350,00 Euro,
- (...) z dnia 5.04.2013r. na kwotę 8320,00 Euro i kwotę 10816,00 Euro,
- (...) z dnia 5.04.2013r. na kwotę 8320,00 Euro i kwotę 11024,00 Euro,
- (...) z dnia 9.04.2013r. na kwotę 8320,00 Euro i kwotę 11024,00 Euro,
- (...) z dnia 12.04.2013r. na kwotę 8320,00 Euro i kwotę 10816,00 Euro,
- (...) z dnia 12.04.2013r. na kwotę 8320,00 Euro i kwotę 10816,00 Euro,
- (...) z dnia 12.04.2013r. na kwotę 8320,00 Euro i kwotę 10816,00 Euro,
- (...) z dnia 12.04.2013r. na kwotę 7866,00 Euro i kwotę 10350,00 Euro,
- (...) z dnia 16.04.2013r. na kwotę 8320,00 Euro i kwotę 10816,00 Euro,
- (...) z dnia 18.04.2013r. na kwotę 9100,00 Euro i kwotę 11284,00 Euro,
- (...) z dnia 9.04.2013r. na kwotę 9100,00 Euro i kwotę 10920,00 Euro,
- (...) z dnia 19.04.2013r. na kwotę 8320,00 Euro i kwotę 10816,00 Euro,
- (...) z dnia 19.04.2013r. na kwotę 7866,00 Euro i kwotę 10350,00 Euro,
- (...) z dnia 20.04.2013r. na kwotę 8320,00 Euro i kwotę 10816,00 Euro,
- (...) z dnia 23.04.2013r. na kwotę 7866,00 Euro i kwotę 10350,00 Euro,
- (...) z dnia 24.04.2013r. na kwotę 7866,00 Euro i kwotę 10350,00 Euro,
- (...) z dnia 26.04.2013r. na kwotę 9100,00 Euro i kwotę 11284,00 Euro,

- (...) z dnia 26.04.2013r. na kwotę 8320,00 Euro i kwotę 10816,00 Euro,
- (...) z dnia 26.04.2013r. na kwotę 8320,00 Euro i kwotę 10816,00 Euro,
- (...) z dnia 29.04.2013r. na kwotę 7866,00 Euro i kwotę 10350,00 Euro,
- (...) z dnia 2.05.2013r. na kwotę 8320,00 Euro i kwotę 10816,00 Euro,
- (...) z dnia 2.05.2013r. na kwotę 8909,90 Euro i kwotę 10918,40 Euro,
- (...) z dnia 10.05.2013r. na kwotę 8320,00 Euro i kwotę 10816,00 Euro,
- (...) z dnia 10.05.2013r. na kwotę 7866,00 Euro i kwotę 10350,00 Euro,
- (...) z dnia 24.05.2013r. na kwotę 9100,00 Euro i kwotę 10920,00 Euro,
- (...) z dnia 29.05.2013r. na kwotę 6992,00 Euro i kwotę 9568,00 Euro,

przechowywanych w niebieskiej papierowej teczce opisanej jako załącznik nr 2 do akt sprawy PR 1Ds.35.2016.

5. Na podstawie § 14 ust. 2 pkt 5, § 16 i §2 ust. 3 i § 19 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zw. z § 22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2015.1801) i w zw. z §22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016.1714) przyznaje adw. A. F. kwotę 2.214 zł brutto tytułem opłaty oraz kwotę 475,86 zł tytułem wydatków w związku nieopłaconą pomocą prawną udzieloną oskarżonej I. J. z urzędu.

6. Na podstawie art. 627 k.p.k. i § 14 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5, § 16 w zw. z §14 ust. 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zw. z § 22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza od oskarżonej I. J. na rzecz oskarżyciela posiłkowego W. S. kwotę 2.220 zł tytułem ustanowienia pełnomocnika.

7. Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną w całości od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów postępowania, obciążając nimi w całości Skarb Państwa, a na podstawie art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia ją od opłaty.

sędzia Izabela Dehmel

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. J. (zd. K.) w dniu 10 stycznia 2011 roku zawarła z PHU (...) umowę o pracę na czas określony do dnia 9 kwietnia 2011 roku na stanowisku przedstawiciela handlowego. Następnie, w dniu 10 kwietnia 2011 roku oskarżona zawarła kolejną umowę z PHU (...), tym razem na okres do dnia 30 kwietnia 2014 roku. Wynagrodzenie podstawowe za świadczoną pracę miało wynosić miesięcznie 1915 zł brutto. Do obowiązków oskarżonej należało pozyskiwanie nowych klientów w zakresie działalności firmy (...) - eksportu mrozonek, głównie warzyw, oraz utrzymywanie kontaktów z dotychczasowymi kontrahentami. Zadania oskarżonej skupiały się głównie na kontaktach z podmiotami zagranicznymi, z którymi współpracowała firma (...). Od września 2012 roku kompetencje oskarżonej zostały poszerzone o możliwość wystawiania faktur za sprzedane mrożonki, w tym również wystawiania faktur transportowych. Zmiana systemu wystawiania faktur spowodowała, że faktury za transakcje wystawiała każda osoba

indywidualnie odpowiedzialna za kontakty z danym kontrahentem firmy (...). Wcześniej bowiem faktury wystawiane były przez jedną osobę odpowiedzialną za to w każdym z trzech zakładów produkcyjnych firmy (...) – w zakładzie w R. do września 2012 roku fakturowaniem transakcji zajmowała się M. B.. W okresie pracy w PHU (...) była osobą lubianą przez pozostałych pracowników, zaś kierownictwo firmy uznawało ją za osobę aktywną i pracowitą.

Zakład w R., w którym pracowała oskarżona I. J. zajmował się w okresie jej zatrudnienia produkcją i mrożeniem owoców, warzyw i grzybów w ramach działalności PHU (...), a następnie sprzedawaniem produktów wraz z obsługą transportową do odbiorców na rynku krajowym i zagranicznym.

I. J. przed podjęciem pracy w firmie (...) zamieszkiwała kilka lat w W. (1), gdzie pracowała. Wobec leżących w zakresie jej zadań obowiązków nabywania nowych klientów dla firmy (...) i doświadczenia w pracy z podmiotami (...) oraz dobrą znajomością języka angielskiego oskarżona nawiązała kontakt w imieniu pracodawcy z przedsiębiorstwem (...) Ltd. z siedzibą w A.. Oskarżona przedstawiła możliwość nawiązania współpracy właścicielowi PHU (...), który zatwierdził szczegóły kontraktu i zaakceptował jego podpisanie przez dyrektora PHU (...). Podpisane kontrakty były przekazywane oskarżonej, w celu przesłania ich firmie (...) i finalizacji umowy. Kontakt pomiędzy podmiotami był prowadzony głównie poprzez pocztę elektroniczną. Również zawieranie kontraktów na dostawę i transport mrożonek pomiędzy N. a M. odbywać się miało drogą internetową, poprzez podpisanie przez strony kontraktów i przesłanie ich za pośrednictwem oskarżonej obu podmiotom. Pierwszy kontrakt o numerze 17/2012 został zwarty w dniu 23 sierpnia 2012 roku i dotyczył dostawy mrożonej białej cebuli w plastrach lub kostkach. Warunki kontraktu zostały określone na 2200 ton w opakowaniach kartonowych po 10 kg. Cena z kilogram miała wynosić 0,43 eurocenty, zaś sposób transportu i ponoszenie kosztów dostawy określone zostało jako ((...) R. C. - chłodnia (...)). Kolejny kontrakt o numerze 18/2012 został zawarty w dniu 23 sierpnia 2012 roku. Przedmiotem umowy była mrożona cebula czerwona w plastrach lub kostkach. Warunki kontraktu zostały określone na 500 ton w opakowaniach kartonowych po 10 kilogramów. Cena za kilogram miała wynosić 0,53 eurocenty, zaś sposób transportu i ponoszenia kosztów dostawy został określony jako ((...) R. C. - chłodnia (...)). W dniu 26 września 2012 roku zwarty został kolejny kontrakt o numerze 26/12 na mrożoną cebulę białą w plastrach lub w kostkach na łączną wielkość 500 ton w opakowaniach kartonowych po 10 kg. Cena za kilogram miała wynosić 0,43 eurocenta, zaś sposób transportu i ponoszenia kosztów dostawy określony został jako ((...) ((...) R. C. - chłodnia (...)). Oprócz transakcji w zakresie sprzedaży (...) Ltd. cebuli w opisanych postaciach, PHU (...) sprzedawała także (...) Ltd. inne warzywa mrożone.

Według postanowień opisanych kontraktów o oznaczeniu warunków transportu (...) koszty transportu ponosić miał kupujący – (...) Ltd. Towary będące przedmiotem kontraktów pakowane były przez producenta – PHU (...) – zgodnie z postanowieniami kontraktów lub z indywidualnymi ustaleniami z kontrahentem w kartonowe opakowania lub worki materiałowe. W przypadku pakowania w tańsze worki materiałowe, cena jednostkowa produktu mogła być niższa o ok. 2-5 eurocenty. Rodzaj opakowania dla danej transzy towarów stanowił zawsze cenę składową towaru.

Księgowość i zakłady produkcyjne firmy PHU (...) było rozdzielone miejscowo. Firma (...) prowadziła trzy zakłady produkcyjne w miejscowościach R., D. oraz w J.. Obowiązujący w zakładzie w R. system identyfikacji wejść i wyjść pracowników – system kontroli czasu pracy – był traktowany wybiórczo i do wejścia na teren zakładu pracy nie było niezbędne posiadanie karty magnetycznej rejestrującej każde wejście lub wyjście pracownika. Główna siedziba księgowości mieściła się w D., dokąd przesyłane były faktury wystawiane przez poszczególnych pracowników zajmujących się współpracą z konkretnymi kontrahentami. Faktury wysyłane były do księgowości po uprzednim wysłaniu ich do kontrahenta i otrzymaniu potwierdzenia odbioru zamówionej transzy towaru na fakturze oraz na dokumencie przewozowym - CMR. Kontakt pomiędzy poszczególnymi zakładami produkcyjnymi PHU (...) i pracownikami odpowiedzialnymi za wystawianie faktur wobec poszczególnych kontrahentów, a siedzibą księgowości w D. odbywał się głównie telefonicznie oraz w formie elektronicznej. Dokumenty – w tym faktury za towar, faktury transportowe i listy przewozowe CMR - wystawiane były w 3 egzemplarzach. Jeden egzemplarz przesyłany był drogą elektroniczną do odbiorcy - a zatem m.in. do (...) Ltd. Oryginał dokumentów pozostawał w miejscu wystawienia przez pracownika w zakładzie produkcyjnym w R., zaś trzeci egzemplarz przesyłany był do siedziby głównej księgowości w D.. Osoby wystawiające faktury miały utworzone osobiste konta do komputerów i programu fakturowego A., zaś logowanie się przez nie do systemu było każdorazowo odnotowywane przez oprogramowanie. Program (...) jest

systemem przeznaczonym do obsługi magazynu i czynności sprzedaży. System rejestruje wszystkie wejścia do oprogramowania, dodawania pozycji (w tym faktur), i ich modyfikowanie oraz usuwanie dokumentów. Praca w systemie możliwa jest po zalogowaniu do personalizowanego konta użytkownika. Do systemu (...)w obrębie jednego serwera mogło być zalogowanych zgodnie z licencją łącznie pięciu pracowników jednocześnie. Pracownicy posiadając osobiste konta i loginy do systemu nie używali cudzych danych do logowania i korzystania z oprogramowania. Niekiedy jedynie pracownicy korzystali z innych komputerów w celu dokonania określonych czynności – sprawdzenia poczty firmowej, skanowania dokumentu. Sytuacje takie miały miejsce jedynie w przypadku włączonych komputerów, poza jednak systemem (...). Każda zmiana lub modyfikacja faktury po jej pierwszym zapisaniu była odnotowywana przez system (...), podobnie jak próba zmiany daty lub godziny. Oskarżona logując się do systemu (...)używała loginu (...). Osobami odpowiedzialnymi za informatyczną obsługę PHU (...) byli R. C. i Ł. K. i to oni jako jedyni posiadali dostęp do serwerów firmy wraz z oprogramowaniem i administracją programu (...). Codziennie każdorazowo tworzona była automatycznie kopia zapasowa z serwerów działających na terenie zakładów. Od września 2012 roku I. J. jako osoba odpowiedzialna za umowę z firmą (...) wystawiała na podstawie zawartych kontraktów faktury za kolejne dostarczone na rzecz firmy (...) przez PHU (...) dostawy mrożonek. I. J. do komunikacji elektronicznej używała adresu pracowniczego (...) oraz niekiedy także adresu prywatnego – (...)

Faktury wystawiane elektronicznie przez oskarżoną posiadały oznaczenie R (zakład (...))/ IK (inicjały oskarżonej)/ numer faktury/ rok. Wystawione w systemie (...)faktury były następnie konwertowane i zapisywane na komputerze służbowym zazwyczaj w formacie JPG lub PDF i w tej formie przesyłane kontrahentowi – (...) Ltd., który po otrzymaniu faktury opatrywał ją pieczęcią i podpisem i odsyłał najczęściej w wersji PDF drogą elektroniczną do oskarżonej.

Zamówiony przez odbiorcę zgodnie z kontraktem towar odbierany był przez firmy transportowe z zakładów produkcyjnych – m.in. w R., a następnie transportowany przez zewnętrzne firmy transportowe do odbiorcy – firmy (...) – zgodnie z warunkami dostawy i miejscem docelowym transportu. Lokalizacjami wskazywanymi przez (...) Ltd. były magazyny mieszczące się na terenie W. (1). Warunki dostawy i strona obciążona jej kosztami określone były w kontraktach zawieranych przez PHU (...) z odbiorcami towaru. Z postanowień kontraktów zawartych pomiędzy PHU (...) a (...) Ltd. wynikały warunki dostawy (...), co oznaczało, że koszty dostawy miały być pokrywane przez odbiorcę. W przypadku organizowania transportu przez PHU (...) cena jednostkowa towarów fakturowanych na fakturach towarowych była odpowiednio powiększana o koszty transportu. Faktury transportowe wystawiane były każdorazowo na firmę PHU (...) i to ona pokrywała bezpośrednio koszty transportu, które zwracane miały być jednak poprzez odpowiednio zwiększoną wartość faktury towarowej. Odmienne ustalenia kontraktów oznaczone byłyby jako (...), co warunkowałoby pokrywanie kosztów dostawy przez firmę PHU (...). Organizacją transportu do odbiorcy zajmowali się pracownicy PHU (...), wykonując postanowienia wynikające z przedstawianych faktur i wydanych na ich podstawie listów przewozowych, lub osoba stale zatrudniona do nadzoru nad logistyką – pracownik PHU (...). W przypadku organizowania transportu towarów przez dział logistyki w D., którego kierownikiem był R. T., po otrzymaniu przez niego faktury i listu przewozowego za dany transport dokumenty te były przesyłane do I. J. i dyrektor zakładu w R. N. B. (2). Informacja o cenie transportu była w takim przypadku podawana jednak wcześniej w celu wliczenia tej ceny do wartości faktury za towar z oznaczeniem (...). W zakresie obsługi transportowej kontraktów z (...) Ltd. oskarżona co do zasady sama organizowała transport produktów wynikających z kontraktów, tłumacząc to preferencyjnymi cenami proponowanymi przez firmę (...) – z którą samodzielnie nawiązała współpracę. W takim przypadku ceny za transport nie były przekazywane oskarżonej przez dział logistyki do wliczenia ich do faktur za towary, bowiem organizując transport oskarżona sama знаła cenę usługi transportowej.

I. J. pracując na stanowisku specjalisty handlowego, mając bezpośredni nadzór nad wykonywaniem kontraktów zawartych pomiędzy PHU (...), a (...) Ltd. podrobiła kontrakty o numerach 17/2012, 18/2012 i 26/2012 poprzez modyfikację ich treści sprzeczną z dyspozycjami i postanowieniami przekazanymi przez właściciela PHU (...) oraz dyrektora PHU (...). Po ustaleniu warunków kontraktu I. J. spisała ich treść zgodnie z ustaleniami przekazanymi przez właściciela PHU (...), a następnie umieściła na nich zeskanowane pieczęci i podpis przedstawiciela firmy (...) Ltd. i w takim kształcie przedstawiła kontrakty do podpisu dyrektorowi zakładu w R. N. B. (2) jako oryginalne i zaakceptowane

przez kontrahenta zagranicznego. Jednocześnie oskarżona sporządziła kontrakty o tych samych numerach, w takich samych datach, zawierające jednak zmienione dane w zakresie obciążenia kosztami transportu firmę PHU (...), zmieniając zatem warunki dostawy z oznaczenia (...) na (...). Na tych zmienionych kontraktach oskarżona podrobiła podpis dyrektor N. B. (2), zeskanowała je, a następnie drogą elektroniczną przesyłała kontrahentowi (...) Ltd.

Na podstawie podrobionych kontraktów I. J. wystawiła w okresie od 14 stycznia 2013 roku do 22 sierpnia 2013 roku 88 faktury, o tych samych numerach, w takich samych datach, na różne kwoty oraz z różnym określeniem warunków transportu. I tak w fakturach przekazywanych N. B. (2) oskarżona oznaczała warunki dostawy jako (...), jednocześnie wartość jednostkowa towaru zawierała w sobie cenę transportu. Na podstawie przedmiotowych faktur N. B. (2) akceptowała faktury wystawiane przez firmy zewnętrzne świadczące usługi transportowe, za które następnie dokonywana była przez dział księgowości PHU (...) płatność. Jednocześnie na fakturach przesyłanych z 30-dniowym terminem płatności do (...) Ltd. oraz fakturach przesyłanych do działu księgowości w D. I.J. oznaczała warunki transportu jako (...) oraz cenę jednostkową bez uwzględnienia kosztów transportu, choć faktycznie – wbrew postanowieniom kontraktów – koszty transportu ponosiła PHU (...).

Działając w ten sposób oskarżona wystawiła następujące faktury o zaniżonych kwotach nie zawierających kosztów transportu:

(...) z dnia 14.01.2013r.,

(...) z dnia 18.01.2013r.

(...) z dnia 19.01.2013r.

(...) z dnia 19.01.2013r.

(...) z dnia 25.01.2013r.

(...) z dnia 25.01.2013r.

(...) z dnia 25.01.2013r.

(...) z dnia 26.01.2013r.

(...) z dnia 28.01.2013r.

(...) z dnia 1.02.2013r.

(...) z dnia 1.02.2013r.

(...) z dnia 2.02.2013r.

(...) z dnia 3.02.2013r.

(...) z dnia 4.02.2013r.

(...) z dnia 8.02.2013r.

(...) z dnia 8.02.2013r.

(...) z dnia 8.02.2013r.

(...) z dnia 29.02.2013r.

(...) z dnia 11.02.2013r.

(...) z dnia 15.02.2013r.
(...) z dnia 15.02.2013r.
(...) z dnia 16.02.2013r.
(...) z dnia 16.02.2013r.
(...) z dnia 16.02.2013r.
(...) z dnia 19.02.2013r.
(...) z dnia 19.02.2013r.
(...) z dnia 22.02.2013r.
(...) z dnia 22.02.2013r.
(...) z dnia 22.02.2013r.
(...) z dnia 23.02.2013r.
(...) z dnia 25.02.2013r.
(...) z dnia 26.02.2013r.
(...) z dnia 1.03.2013r.
(...) 3 z dnia 1.03.2013r.
(...) z dnia 1.03.2013r.
(...) z dnia 1.03.2013r.
(...) z dnia 5.03.2013r.
(...) z dnia 8.03.2013r.
(...) z dnia 8.03.2013r.
(...) z dnia 9.03.2013r.
(...) z dnia 11.03.2013r.
(...) z dnia 11.03.2013r.
(...) z dnia 12.03.2013r.
(...) z dnia 15.03.2013r.
(...) z dnia 15.03.2013r.
(...) z dnia 16.03.2013r.
(...) z dnia 18.03.2013r.
(...) z dnia 19.03.2013r.

(...) z dnia 22.03.2013r.
(...) z dnia 22.03.2013r.
(...) z dnia 22.03.2013r.
(...) z dnia 22.03.2013r.
(...) z dnia 22.03.2013r.
(...) z dnia 22.03.2013r.
(...) z dnia 25.03.2013r.
(...) z dnia 25.03.2013r.
(...) z dnia 25.03.2013r.
(...) z dnia 30.03.2013r.
(...) z dnia 2.04.2013r.
(...) z dnia 2.04.2013r.
(...) z dnia 2.04.2013r.
(...) z dnia 5.04.2013r
(...) z dnia 5.04.2013r.
(...) z dnia 9.04.2013r.
(...) z dnia 12.04.2013r.
(...) z dnia 12.04.2013r.
(...) z dnia 12.04.2013r.
(...) z dnia 12.04.2013r.
(...) z dnia 12.04.2013r.
(...) z dnia 16.04.2013r.
(...) z dnia 18.04.2013r.
(...) z dnia 9.04.2013r.
(...) z dnia 19.04.2013r.
(...) z dnia 19.04.2013r.
(...) z dnia 20.04.2013r.
(...) z dnia 23.04.2013r.
(...) z dnia 24.04.2013r.
(...) z dnia 26.04.2013r.

(...) z dnia 26.04.2013r.

(...) z dnia 26.04.2013r.

(...) z dnia 29.04.2013r.

(...) z dnia 2.05.2013r.

(...) z dnia 10.05.2013r.

(...) z dnia 10.05.2013r.

(...) z dnia 24.05.2013r.

(...) z dnia 29.05.2013r.

(...) z dnia 22.08.2013r.

(...) z dnia 22.08.2013r.

(...) z dnia 2.04.2013r.

Oprócz wystawiania na podstawie podrobionych kontraktów faktur nienależnie przenoszących obciążenia finansowe związane z transportem na PHU (...), I. J. wystawiała faktury, w których zaniżała jednostkowe ceny towaru sprzedawanego M. (...). Oskarżona wbrew postanowieniom umownym wynikającym z kontraktów wystawiła w ten sposób następujące faktury:

(...) z dnia 30.03.2013r., gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,40 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 624,00 Euro,

(...) z dnia 13.04.2013r., gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,50 Euro zamiast 0,53 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 216,00 Euro,

(...) z dnia 9.05.2013r., gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,50 Euro zamiast 0,53 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 624,00 Euro,

(...) z dnia 9.05.2013r., gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,40 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 624,00 Euro,

(...) z dnia 11.05.2013r., gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,40 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 624,00 Euro,

(...) z dnia 11.05.2013r., gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,40 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 624,00 Euro,

(...) z dnia 15.05.2013r., gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,40 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 624,00 Euro,

(...) z dnia 15.05.2013r., gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,40 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 624,00 Euro,

(...) z dnia 17.05.2013r., gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,40 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 624,00 Euro,

(...) z dnia 18.05.2013r., gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,40 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 528,00 Euro,

(...) z dnia 18.05.2013r., gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,40 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 507,00 Euro,

(...) z dnia 29.05.2013r., gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,50 Euro zamiast 0,53 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 546,00 Euro.

Dodatkowo, oprócz wystawiania faktur bądź to niezawierających w swej wartości kosztów transportu, bądź to o zaniżonych cenach jednostkowych za towar, I. J. wystawiała także faktury, gdzie cena jednostkowa jednocześnie nie uwzględniała kosztów transportu, jak i była niższa niż cena wynikająca z zawartych kontraktów. I tak, oskarżona wystawiła niezgodne z rzeczywistymi ustaleniami dokonany przez pracodawcę i wbrew jego woli i świadomości faktury o numerach:

R/IK/1/13 z dnia 2.01.2013r., gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,41 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 414,00 Euro oraz określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 2075,00 Euro;

R/IK/2/13 z dnia 2.01.2013r., gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,41 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 414,00 Euro oraz określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 2075,00 Euro;

(...) z dnia 5.01.2013r., gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,41 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 414,00 Euro oraz określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 2350,00 Euro

(...) z dnia 8.01.2013r., gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,41 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 414,00 Euro oraz określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 2200,00 Euro

(...) z dnia 12.01.2013r., gdzie na fakturze przesłanej do firmy M. (...)wpisała kwotę jednostkową 0,41 Euro zamiast 0,43 euro, zaniżając łączną kwotę towaru o 414,00 Euro oraz określiła warunki dostawy jako (...), obciążając kosztami transportu PHU (...) w kwocie 2200,00 Euro.

Działając w opisany powyżej sposób, oskarżona wystawiła łącznie 117 faktur niezgodnych z ustaleniami i poleceniem pracodawcy, doprowadzając tym samym do wyrządzenia szkody w majątku PHU (...) na łączną kwotę 1 070 468,72 złotych (jeden milion siedemdziesiąt tysięcy czterysta sześćdziesiąt osiem złotych siedemdziesiąt dwa grosze).

Wobec rozdzielenia miejscowego siedziby księgowości i zakładów produkcyjnych – w tym zakładu w R., w którym pracowała I. J. – osoby odpowiedzialne za nadzór nad prawidłowym wykonywaniem kontraktów i uczciwym rozliczaniem rzeczywistej wartości faktur nie miały możliwości dokonywania bieżącej kontroli działania pracowników. I. J. wysyłała, bowiem każdorazowo do działu księgowości w D.podrobioną fakturę o treści tożsamej z fakturą przesyłaną drogą elektroniczną do M. (...), na podstawie której M. (...) dokonywała płatności. Zatem kwota uiszczana przez kontrahenta odpowiadała wartości wskazanej na fakturach, które znajdowały się w D.. Jednocześnie, w celu kontroli terminowości płatności dokonywanych przez poszczególnych kontrahentów, dział księgowości wysyłał do zakładów produkcyjnych zestawienia transakcji zawierające informację, czy dana faktura została opłacona, bez wskazania jej wartości, co faktycznie uniemożliwiało weryfikację wysokości dokonywanych przez M. (...) wpłat.

I. J. poprzez logowanie się do systemu wystawiania faktur (...)dokonywała modyfikacji faktur i zmiany wysokości kwoty do zapłaty. Oskarżona korzystając z systemu (...)wykorzystywała mechanizm możliwości modyfikacji i wielokrotnego drukowania jednej faktury do postaci papierowej lub elektronicznej w formacie PDF. Faktury w

systemie modyfikowane były w ciągu dni następujących po dacie ich wystawienia, niekiedy także w okresie 1 lub 2 miesięcy po ich wystawieniu. Od 1 kwietnia 2013 roku wobec zmiany oprogramowania i wprowadzenia mechanizmu automatycznej archiwizacji dokumentów w ostatniej wersji z każdego dnia, I. J. dokonywała wystawiania i modyfikacji faktur co do zasady w ciągu tego samego dnia. Mechanizm modyfikowania przez oskarżoną faktur polegał na wystawianiu w systemie faktury „prawidłowej” – na wyższą kwotę, a następnie faktury o zaniżonej wartości, niezawierającej zatem kosztów transportu. Faktury wystawione na mniejszą kwotę zapisywane były na komputerze oskarżonej w wersji elektronicznej w formacie PDF i wysyłane pocztą elektroniczną do firmy M. (...). Faktury wystawiane na kwotę wyższą były drukowane bezpośrednio w wersji papierowej i zachowywane w dokumentacji w segregatorach w zakładzie PHU (...) w R.. Do dokumentów przechowywanych w zakładzie w R. dostęp mieli wszyscy pracownicy zajmujący się obsługą kontrahentów, a także dyrektor zakładu (...) i pracownicy sekretariatu, w tym M. B..

I. J. w dniach od 19 do 21 marca 2013 roku przebywała wraz z W. S. i N. B. (2) na targach zorganizowanych w W. (1). Jednocześnie datowana na dzień 19 marca 2013 roku faktura o numerze (...) została wystawiona z konta oskarżonej w systemie (...)w dniu 22 marca 2013 roku. W okresie od 30 kwietnia 2013 roku do 2 maja 2013 roku oskarżona przebywała na urlopie wypoczynkowym, zaś w dniu 8 maja 2013 roku wystawiła datowane na dzień 2 maja 2013 roku faktury o numerach (...). Ponadto oskarżona w okresie od 21 czerwca do 25 lipca 2013 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim z powodu zabiegu operacyjnego i hospitalizacji w (...) w W.. Pomimo zwolnienia lekarskiego i wskazań lekarskich do ograniczenia aktywności oskarżona pojawiała się w zakładzie w R., obecność swoją tłumacząc zaległymi obowiązkami i chęcią efektywnej pracy na rzecz firmy oraz „wyprostowaniem” nieprawidłowości w dokumentacji z kontrahentem zagranicznym i zapewnieniem bieżącej obsługi kontraktów pomiędzy PHU (...) a M. (...). W okresie zwolnienia lekarskiego I. J. przebywała na terenie firmy, korzystała z służbowego komputera w miejscu pracy, logowała się do systemu wystawiania faktur i faktury te wystawiała. Miało to miejsce także bezpośrednio po przebytych przez oskarżoną zabiegach chirurgicznym w dniu 22 czerwca 2013 roku. System (...), do którego dostęp na komputerze służbowym w zakładzie w R. miała jedynie oskarżona, włączony był w dniach 27, 28, 29 i 30 czerwca 2013 roku. Oskarżona wystawiła w tym okresie, w dniu 25 czerwca 2013 roku pomiędzy godziną 17 a 19 faktury o numerach (...). Ponadto oskarżona w okresie zwolnienia lekarskiego kontaktowała się za pomocą zainstalowanego na komputerze służbowym w zakładzie w R. komunikatora S. z konta użytkownika „(...)” w dniu 1 lipca 2013 roku i w dniach następujących. Jak wynika z rejestru systemu (...)i logowań do komputera oraz czynności podjętych na komputerze przeznaczonym do wyłącznego użytku oskarżonej, w okresie zwolnienia lekarskiego dokonywała ona modyfikacji wielu faktur uprzednio już wystawionych, zmieniając ich warunki i wartości w sposób niekorzystny dla PHU (...).

W tym czasie I. J. kontynuowała wystawianie podrobionych faktur o zaniżonej wartości na rzecz M. (...), nie dopuszczając innych pracowników do zastępowania jej w zakresie współpracy z tym kontrahentem. Jednocześnie po ujawnieniu przez kierownictwo PHU (...) nieścisłości i niezgodności w dokumentacji dotyczącej współpracy z M. (...). twierdziła, że są to jedynie błędy i omyłki popełnione nieświadomie, które niezwłocznie skoryguje.

W okresie przebywania przez I. J. na zwolnieniu lekarskim na przełomie czerwca i lipca 2013 roku w toku analizy faktury za towar przesłany do kontrahenta z A. (1)– firmy (...) – okazało się, że wystawiona przez I. J. faktura zawiera zmniejszoną ilość towaru, niż faktura i warunki listu przewozowego wydane przez pracownika zakładu i osobę mającą dostęp do dokumentacji magazynu zakładu w R. – A. S.. Różnica wskazana przez księgowość polegała na innej ilości towaru wysłanej rzeczywiście do kontrahenta i innej – mniejszej – ilości na fakturze. O zaniżeniu wartości faktury nie mieli informacji pracownicy i dyrektor zakładu poza I. J. oraz B. W. – pracownikiem magazynu, która dokonała zmian w dokumencie wydania w celu ujednoczenia go z wystawioną przez oskarżoną fakturą oraz A. S., która fakt niezgodności wartości faktury ze stanem rzeczywistym odkryła i próbowała wyjaśnić sprawę z I. J.. Sytuacja ta wyszła na jaw w toku kontroli prowadzonej wobec współpracy z M. (...). i poskutkowało dyscyplinarnym zwolnieniem z pracy B. W. w październiku 2013 roku.

W początkowym okresie współpracy pomiędzy PHU (...), a M. (...) obrót pomiędzy firmami wynosił około 30.000 zł. W ciągu kilku miesięcy od podjęcia współpracy w 2012 roku sprzedaż produktów zakładu w R. wzrosła o ponad 30 %, jednocześnie pomimo znacznego wzrostu obrotów PHU (...) nie odnotowała odpowiednio wyższego zysku.

Wobec powyższego W. S. zlecił kontrolę mającą na celu analizę rentowności firmy, którą przeprowadzały główna księgowa I. S. oraz współpracująca wówczas z PHU (...), zatrudniona w firmie do 2012 roku jako księgowa K. B. (1). W świetle analizy transakcji i warunków dostawy oraz współpracy z poszczególnymi przewoźnikami, w zestawieniu ze znacznymi obrotami bez rzeczywistego zysku, K. B. (2) powzięła wątpliwości co do prawidłowości postępowania z kontrahentami. Z badanych faktur wynikały zaniżone ceny towarów generujące stratę w realizowaniu umów z M. (...). W związku z tym K. B. (1) skontaktowała się telefonicznie z I. J., a ta oświadczyła, że zdaje sobie sprawę z nieprawidłowości w fakturowaniu niektórych transakcji, utrzymywała jednak, że wynika to jedynie z omyłki, przy czym zapewniła, że o sprawie wie dyrektor zakładu produkcyjnego w R. – N. B. (2) oraz pozostali pracownicy. W trakcie ponownej rozmowy telefonicznej I. J. zmieniła stanowisko i poprosiła K. B. (2), by ta nie informowała o pomyłkach dyrektor N. B. (2) mówiąc, że boi się zwolnienia z pracy, a sama jest w stanie naprawić popełnione błędy. K. B. (2) po analizie kolejnych faktur zawierających zbyt niskie jej zdaniem ceny jednostkowe niektórych towarów wskazujące na nierentowność sprzedaży skontaktowała się z N. B. (2) w celu wyjaśnienia wątpliwości. W trakcie rozmowy okazało się, że faktury znajdujące się w siedzibie zakładu w R., które od I. J. otrzymywała N. B. (2), różnią się od tych znajdujących się w posiadaniu działu księgowości w D., albowiem wystawione są na wyższe kwoty, uwzględniające cenę transportu. Jednocześnie były to faktury o identycznych numerach, wystawione w tej samej dacie, jednak zawierające różne ceny jednostkowe towaru oraz oznaczenie warunków dostawy. Po rozmowie z osobami z działu księgowości N. B. (2) wezwała na rozmowę I. J. w celu wyjaśnienia nieścisłości. Oskarżona stwierdziła, że wystawienie faktury niezgodnej z warunkami kontraktu (obciążenie PHU (...) kosztami transportu) wynika z jej pomyłki i że zaraz poprawi ten błąd. Wobec zarządzonej kontroli zgodności faktur znajdujących się w dziale księgowości i w zakładzie w R. okazało się jednak, że deklarowane przez oskarżoną „błędy” nie dotyczą jedynie kilku faktur, lecz całego okresu współpracy z M. (...). Po poinformowaniu o ujawnionych nieprawidłowościach właściciela PHU (...) ten polecił N. B. (2) przeprowadzenie osobiście kolejnej rozmowy z oskarżoną i nagrywanie tej rozmowy na dyktafon. Rozmowa odbyła się w dniu 28 sierpnia 2013 roku. W trakcie tej rozmowy I. J. przyznała się do podrabiania dokumentów oraz korespondencji w ramach współpracy z M. (...). Jednocześnie wskazywała, że odpowiedzialność za zaistniałą sytuację ponoszą głównie pracownicy i osoby reprezentujące M. (...). Jednocześnie dyrektor N. B. (2) na polecenie W. S. zwróciła się do przedstawicieli M. (...) o nadesłanie drogą mailową posiadanych przez nich wersji kontraktów, których treść sprzeczna była z tożsamymi kontraktami będącymi w posiadaniu PHU (...), a których postanowienia odpowiadały ustaleniom poczynionym przez I. J. z dyrektorem zakładu N. B. (2) przed nawiązaniem współpracy z M. (...). Ponadto główna księgowa I. S. zwróciła się do przedstawiciela M. (...). T. R. o przesłanie zestawienia i salda transakcji pomiędzy PHU (...), a M. (...). Z przesłanej informacji wynikały, odmienne wartości łącznie przeprowadzonych transakcji od tych wynikających z dokumentacji znajdującej się w księgowości w D.. Wobec tego, w dniu 29 sierpnia 2013 roku W. S. jako właściciel PHU (...) odbył osobiście rozmowę z I. J. i również rozmowę tą utrwalił na dyktafonie. W trakcie rozmowy I. J. przyznała się do świadomego działania na korzyść firmy M. (...), opisała mechanizm działania polegający na fałszowaniu kontraktów i faktur, jednocześnie twierdziła, że wykonywała polecenia osób reprezentujących M. (...) – S. K. i J. B. (1). I. J. wskazała, że po ustaleniu prawdziwych cen kontraktu na dany towar kontrakt w formie pisemnej sformułowany był przez nią i następnie – w poprawnej jeszcze wersji – przedstawiany do podpisu dyrektorowi zakładu N. B. (2). Następnie oskarżona tworzyła nowy kontrakt z warunkami niezgodnymi z ustaleniami dokonany z dyrektorem zakładu (korzystniejszy dla (...) Ltd., obciążający kosztami dostawy PHU (...)) i podrobiony kontrakt pocztą elektroniczną przesyłała do (...) Ltd. do podpisu. Po otrzymaniu podpisanego kontraktu oskarżona wycinała elektronicznie pieczętkę wraz z podpisem reprezentanta firmy (...) Ltd., wklejała je do uprzednio zeskanowanego oryginalnego kontraktu podpisanego przez dyrektor N. B. (2) i w tej formie – opatrzonej podpisami obu stron przekazywała dyrektorowi zakładu do zatwierdzenia. Z kolei wersję kontraktu zawierającą warunki sprzeczne z faktycznymi ustaleniami, po podpisaniu przez reprezentantów (...) Ltd. oskarżona opatrywała samodzielnie podrobionym podpisem N. B. (2) i w tej formie przesyłała (...) Ltd. Na podstawie kontraktu z warunkami umowy zatwierdzonymi przez PHU (...) oskarżona wystawiała następnie faktury na konkretne partie towaru i w tej formie faktury pozostawiała w dokumentacji w zakładzie w R.. Następnie, na podstawie sfalszowanych kontraktów zawierających niekorzystne warunki dla PHU (...) oskarżona wystawiała zmodyfikowane faktury Vat, które przesyłała do nabywcy – (...) Ltd. oraz do działu księgowości w D.. Dzięki takiemu działaniu osoby odpowiedzialne za księgowość – pracujące w oddzielnym miejscu od zakładu w R. – nie mogły zweryfikować działania oskarżonej, albowiem kwoty płacone przez (...) Ltd. pokrywały się z fakturami przedstawionymi księgowości

przez oskarżoną. Ponadto dział księgowości nie posiadał dostępu do systemu teleinformatycznego związanego z wystawianiem faktur i nie dokonywał kontroli w poszczególnych zakładach produkcyjnych, w tym w zakładzie w R.. Rozmowy przeprowadzone przez N. B. (2) i W. S. z I. J., zarejestrowane na dyktafonach zostały przeniesione w formie plików mp3 na pendrive F. (...) przekazany organom ścigania. Podczas rozmowy I. J. zobowiązała się do sporządzenia zestawienia faktur zmodyfikowanych na niekorzyść PHU (...) oraz poszczególnych kwot niezapłaconych przez M. (...). zgodnie z prawidłowymi kontraktami. Oskarżona przedstawiła w dniu 29 sierpnia 2013 zwolnienie lekarskie, jednak wobec ustaleń z pracodawcą została dopuszczona do dokumentacji i miejsca swojej dotychczasowej pracy, gdzie pod pozorem sporządzenia bilansu straty związanej z jej działalnością dokonała zniszczenia części materiałów mogących obciążać ją w postępowaniu karnym. Ostatniej modyfikacji faktury o numerze (...) oskarżona na komputerze służbowym dokonała dnia objętym przedstawionym przez nią zwolnieniem lekarskim po odkryciu nieprawidłowości - 29 sierpnia 2013 roku.

I. J. na zwolnieniu lekarskim przebywała do 4 września 2013 roku. W dniu 5 września 2013 roku I. J. została zwolniona dyscyplinarnie z pracy w PHU (...).

Po ujawnieniu działania I. J. właściciel PHU (...) podjął próbę wyjaśnienia sytuacji i okoliczności jej współpracy z reprezentantami (...) Ltd. odpowiedzialnymi za wykonywanie umowy u (...) kontrahenta. W dniu 5 września 2013 roku odbyło się spotkanie stron na terenie A., jednak przedstawiciele (...) Ltd. zanegowali własną odpowiedzialność i udział w działaniach na niekorzyść PHU (...), a prowadzone negocjacje nie przyniosły rezultatu.

Oskarżona I. J., z domu K., córka W. i E. z domu P., urodziła się (...) w W.. Posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest politologiem. Jest mężatką, ma dwoje dzieci w wieku 13 i 5,5 roku. Oskarżona zatrudniona jest w spółce (...) Sp. z o.o., osiąga miesięczny dochód w wysokości 1850 zł. Nie posiada majątku, nie była dotychczas karana.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

1. częściowo wyjaśnień oskarżonej – k. 181-190, 647-651, 1025-1026, 1097- 1102, 1612v-1613, 1626- 1627, 1678,
2. pisemnych wyjaśnień oskarżonej – k. 1501- 1513, 1602-1603, 1663-1665, 1670-1672, 1681-1683,
3. zeznań oskarżyciela posiłkowego W. S. – k. 2-4, 97-105, 156-157, 1202-1206, 1531-1533, 1611-1612v, 1613-1613v, 1626v,
4. zeznań świadków:
 - N. B. (2) – k. 16-23, 79-85, 109-113, 342v, 361v, 1121-1130,
 - K. B. (1) – k. 114-122, 1152-1156,
 - I. S. – k. 137-142, 359, 1189-1193,
 - A. S. – k. 235, 357, 1130-1134,
 - R. T. – k. 239v-240, 1156-1158,
 - Ł. K. – k. 143-148, 1187- 1189,
 - R. C. – k. 158-161, 1199-1202,
 - M. B. – 237, 340, (...) - (...),
 - B. W. – k. 241-242, 1159-1161,
 - E. G. – k. 338, 1161-1164,

- O. Z. – k.470-472, 1164-1166,
- J. S. (1) k. 685, A. J. (2) k. 689, L. S. k. 686, P. B. k. 435, J. S. (2) k. 687, M. M. (2) k. 440, P. K. (1) k. 690-691, T. C. k. 692, G. B. k. 698-699, Ł. Z. k. 707-708, M. O. k. 704-705, P. P. (2) k. 706-707. K. F. k. 696-697, M. G. k. 684, D. K. k. 700- 701, J. N. k. 702-703, P. K. (2) k. 679, I. R. k. 680, T. K. k. 681, W. C. k. 682, B. K. k. 683, M. M. (2) k. 688, J. B. (2) k. 694-695.

5. wiarygodnych dokumentów, opinii i załączników do akt sprawy w postaci:

- koperta opisana jako faktury transportowe i surowcowe czerwiec 2012 r. – wrzesień 2012r.; koperta opisana jako faktury transportowe i surowcowe październik 2012r. – grudzień 2012r.; koperta opisana jako faktury transportowe i surowcowe styczeń 2013r., koperta opisana jako faktury transportowe i surowcowe luty 2013r. – marzec 2013r., koperta opisana jako faktury transportowe i surowcowe kwiecień 2013r. – maj 2013r., koperta opisana jako faktury transportowe i surowcowe czerwiec 2013r. – lipiec 2013r., koperta opisana jako faktury transportowe i surowcowe sierpień 2013r., koperta opisana jako kontrakty, załącznik opisany jako kopie kontraktów zawartych przez firmę (...) z (...) Ltd., kopie faktur za usługi transportowe, załącznik nr 1 – zestawienie sprzedaży do firmy (...) w miesiącu czerwcu 2012 oraz straty poniesionej z tytułu działań I. J. na szkodę firmy (...), załącznik nr 2 – zestawienie sprzedaży do firmy (...) w miesiącu sierpniu 2012 oraz straty poniesionej z tytułu działań I. J. na szkodę firmy (...), załącznik nr 3 – zestawienie sprzedaży do firmy (...) w miesiącu wrześniu 2012 oraz straty poniesionej z tytułu działań I. J. na szkodę firmy (...), załącznik nr 4 – zestawienie sprzedaży do firmy (...) w miesiącu październiku 2012 oraz straty poniesionej z tytułu działań I. J. na szkodę firmy (...), załącznik nr 5 – zestawienie sprzedaży do firmy (...) w miesiącu listopadzie 2012 oraz straty poniesionej z tytułu działań I. J. na szkodę firmy (...), załącznik nr 6 – zestawienie sprzedaży do firmy (...) w miesiącu grudniu 2012 oraz straty poniesionej z tytułu działań I. J. na szkodę firmy (...), załącznik nr 7 – zestawienie sprzedaży do firmy (...) w miesiącu styczniu 2013 oraz straty poniesionej z tytułu działań I. J. na szkodę firmy (...), załącznik nr 8 - zestawienie sprzedaży do firmy (...) w miesiącu lutym 2013 oraz straty poniesionej z tytułu działań I. J. na szkodę firmy (...), załącznik nr 9 – zestawienie sprzedaży do firmy (...) w miesiącu marcu 2013 oraz straty poniesionej z tytułu działań I. J. na szkodę firmy (...), załącznik nr 10 – zestawienie sprzedaży do firmy (...) w miesiącu kwietniu 2013 oraz straty poniesionej z tytułu działań I. J. na szkodę firmy (...), załącznik nr 11 – zestawienie sprzedaży do firmy (...) w miesiącu maju 2013 oraz straty poniesionej z tytułu działań I. J. na szkodę firmy (...), załącznik nr 12 – zestawienie sprzedaży do firmy (...) w miesiącu czerwcu 2013 oraz straty poniesionej z tytułu działań I. J. na szkodę firmy (...), załącznik nr 13 – zestawienie sprzedaży do firmy (...) w miesiącu lipcu 2013 oraz straty poniesionej z tytułu działań I. J. na szkodę firmy (...), załącznik nr 14 – zestawienie sprzedaży do firmy (...) w miesiącu sierpniu 2013 oraz straty poniesionej z tytułu działań I. J. na szkodę firmy (...), załącznik nr I do akt sprawy PR 1 Ds. 35.2016 opisany jako styczeń 2013 r., luty 2013 r., marzec 2013 r., załącznik nr II do akt sprawy PR 1 Ds. 35.2016 opisany jako kwiecień 2013 r., maj 2013 r., załącznik nr III do akt sprawy PR 1 Ds. 35.2016 opisany jako czerwiec 2012 r., sierpień 2012 r., wrzesień 2012 r., październik 2012 r., listopad 2012 r., grudzień 2012 r., załącznik nr IV do akt sprawy PR 1 Ds. 35.2016 opisany jako czerwiec 2013 r., lipiec 2013 r., sierpień 2013, segregator koloru zielonego otrzymany od przedstawiciela firmy (...) opisany jako załącznik nr 1 do akt sprawy PR 1 Ds. 35.2016, niebieska teczka opisana jako załącznik nr 2 do akt sprawy PR 1 Ds. 35.2016, niebieska teczka opisana jako załącznik nr 3 do akt sprawy PR 1 Ds. 35.2016, teczka papierowa opisana Targi - załącznik nr 4 do akt sprawy PR 1 Ds. 35.2016, koperta foliowa opisana jako załącznik nr 5 do akt sprawy PR 1 Ds. 35.2016, koperta foliowa opisana jako załącznik nr 6 do akt sprawy PR 1 Ds. 35.2016, czerwony segregator przedłożony przez przedstawiciela firmy (...) - opisany jako załącznik nr 7 do akt sprawy PR 1 Ds. 35.2016, zeszyt w sztywnej oprawie w kolorze zielonym z napisem K.,
- dokumentów i protokołów znajdujących się na kartach: 2-4, 6-7, 26-28, 29-31, 40, 41, 43-44, 45, 46-54, 58-62, 65-72, 93-94, 95,96, 107, 123-130, 198, 244, 245, 278, 279-315, 335-337, 344-356, 362-368, 381-395, 397-415,417, 455, 457-458, 473, 638a-638d, 652-654, 667, 668, 677, 714, 715, 716, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 752-801, 802,

803, 804, 950, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 1071-1084, 1411, 1447, 1448, 1456, 1487-1500, 1514, 1543-1567, 1569-1594,

- opinii biegłego D. B. z zakresu informatyki z dnia 20 grudnia 2013 roku (k. 201-234), oraz z dnia 18 czerwca 2014 roku (k. 474-638);
- opinii biegłego M. K. z zakresu fonoskopii z dnia 17 grudnia 2013 roku (k. 248-277), opinii biegłego W. G. (1) z zakresu fonoskopii z dnia 17 sierpnia 2015 roku (k. 805-947) oraz opinii uzupełniającej z dnia 29 stycznia 2019 roku (k. 1524);
- opinii biegłego P. L. z zakresu badań pisma ręcznego i dokumentów z dnia 27 września 2019 roku (k. 1633-1654).

Oskarżona I. J. w toku postępowania karnego – zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i postępowania przed Sądem – konsekwentnie nie przyznawała się do winy i zaprzeczała okolicznościom wskazującym na popełnienie przez nią zarzucanego przestępstwa. Oskarżona prezentowała stanowisko, że w istocie to ona padła ofiarą manipulacji i „wewnętrznej gry” pomiędzy kontrahentami, lub ewentualnie, to na nią zrzucana została odpowiedzialność za czyny innego pracownika PHU (...). W tym stanie rzeczy, wobec całokształtu pozostałego materiału dowodowego i treści wyjaśnień oskarżonej Sąd uznał za niewiarygodne wskazywane przez nią okoliczności i podnoszone argumenty. W ocenie Sądu postawa oskarżonej w toku postępowania oraz konsekwentne zaprzeczanie swojej odpowiedzialności stanowiło przyjętą przez nią linię obrony, zmierzającą do uniknięcia lub umniejszenia odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo.

Przede wszystkim Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej, w których kwestionowała fakt podpisywania przez siebie faktur wystawianych na rzecz (...) Ltd. podpisem dyrektora zakładu produkcyjnego w R., N. B. (2). Sąd nie dał wiary tezom oskarżonej, jakoby inny pracownik lub inna osoba dokonywał podrobienia podpisu na fakturach o zaniżonych wartościach. Bezpodstawne były także prezentowane przez oskarżoną tezy, jakoby to sama N. B. (2) podpisała się na fakturach o zaniżonej wartości. Okolicznościom wskazywanym przez oskarżoną przeczy bogaty materiał dowodowy zgromadzony na podstawie wiarygodnych i niepodważalnych źródeł – przede wszystkim opinii biegłego z zakresu pisma ręcznego i autentyczności dokumentów – a także z zeznań świadków – współpracowników oskarżonej – w tym A. S., M. B., E. G., A. Ć. i O. Z. oraz dyrektora zakładu w R., N. B. (2). Wskazać trzeba, że poprzez prezentowanie własnej wersji wydarzeń oskarżona kwestionowała okoliczności płynące w tym zakresie z wielu, niezależnych od siebie źródeł dowodowych.

Sąd nie dał też wiary wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie, w jakim kwestionowała prawdziwość i autentyczność nagrań rozmów przeprowadzonych z nią w dniach 28 i 29 sierpnia 2013 roku przez N. B. (2) i W. S.. Argumentacja oskarżonej wskazująca na sfalszowanie i zmontowanie nagrań w celu niesłusznego obarczenia oskarżonej odpowiedzialnością karną nie miała w ocenie Sądu żadnej podstawy faktycznej i dowodowej. W szczególności twierdzenia oskarżonej, jakoby nie odbyła w ogóle rozmowy z N. B. (2), zaś treść z W. S. została wcześniej ustalona z N. B. (2), która poleciła oskarżonej, co ma mówić, nie mają żadnego oparcia w pozostałych ustaleniach (a także w zasadach elementarnej logiki i doświadczenia życiowego). Przeciwnie, jak wynika z opinii fonoskopijnej biegłego W. G. (2), oraz z opinii uzupełniającej, nagrania rozmów oskarżonej z przelożonymi są autentyczne, zaś kwestionowanie ich prawdziwości i autentyczności głównie na podstawie faktu przeniesienia plików dźwiękowych z dyktafonów użytych do ich nagrywania na przenośne urządzenia pamięci flash nie ma żadnego uzasadnienia. Sąd uznał zatem, że wyjaśnienia oskarżonej w tym zakresie nie są wiarygodne, zaś wobec rzeczowej, spójnej i fachowej opinii biegłego, wspartej dodatkowo potwierdzającymi autentyczność rozmów i fakt ich przeprowadzenia oraz treść zeznaniami W. S. i N. B. (2), nie sposób było uznać argumentacji oskarżonej podważającej wskazane dowody i ich wagę dla postępowania.

Nie sposób uznać za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej także i w tym zakresie, w jakim wskazywała, że nie miała możliwości modyfikacji faktur i zmiany ich treści. Wyjaśnieniom tym przeczą liczne inne, uznane za wiarygodne dowody – dane informatyczne z systemu (...), zeznania informatyka Ł. K. oraz R. C., zeznania świadków pracujących w zakładzie w R. – A. S., N. B. (2), M. B.. Oskarżona miała bowiem indywidualne, przypisane wyłącznie do siebie

konto w systemie fakturowym, zaś wobec obsługi (...) Ltd. wyłącznie przez nią, była jedyną osobą, która dokonywała obsługi transakcji ze strony PHU (...). Z rejestru dokonywanych zmian w systemie z profilu użytkownika przypisanego wyłącznie do oskarżonej jasno wynika, że dokonywała ona zmian i modyfikacji w fakturach, a z zeznań informatyka i pracowników zakładu jasno wynika, że każdy pracownik odpowiedzialny za kontakty z danym podmiotem miał dostęp do systemu (...) oraz do opcji modyfikowania i edytowania faktur po ich wystawieniu.

W tym też zakresie niewiarygodne są wyjaśnienia oskarżonej, w których próbowała wykazać, że to inne osoby – pracownicy zakładu w R. – korzystały z jej komputera oraz z systemu fakturowego i wtedy właśnie pojawiały się nieprawidłowości w fakturach. Teza ta nie ma żadnego oparcia w pozostałych źródłach dowodowych. Świadkowie, których zeznania są spójne i logiczne – A. S., N. B. (2), E. G., I. S., M. B. – wskazali, że korzystanie z komputerów innych pracowników było sporadyczne i jedynie w celu krótkiego użycia do odebrania poczty elektronicznej, zeskanowania dokumentu. Co do zasady jednak każdy pracownik miał własne konto. Do systemu (...) na profil oskarżonej mogła zalogować się tylko ona, co potwierdzili w uznanych za wiarygodne zeznaniach informatycy – Ł. K. i R. C.. W tym aspekcie nie zasługują na uznanie wyjaśnienia oskarżonej, jakoby wszyscy pracownicy zakładu znali swoje hasła do komputerów i programów i wzajemnie używali swoich kont do pracy. Niewiarygodne są także wskazania oskarżonej, że o fakcie wystawiania z jej konta faktur przez inne osoby świadczą faktury wystawione w dniach, kiedy to przebywała na urlopie wypoczynkowym, zwolnieniu lekarskim lub na wyjeździe służbowym. Także wskazania oskarżonej, jakoby to inni pracownicy zakładu wystawiali faktury z jej konta w trakcie jej nieobecności nie mają żadnych podstaw faktycznych. Tezy te nie mają oparcia w uzyskanych w toku postępowania danych informatycznych z systemu i rejestru oprogramowania, z którego korzystała oskarżona. Dane te oraz wydana na ich podstawie wiarygodna, spójna i fachowa opinia biegłego wskazują jednoznacznie, że faktury z datami, w których oskarżona faktycznie była poza siedzibą zakładu w R., były wystawiane w innych dniach – wówczas, gdy oskarżona była w pracy i mogła to robić. Z danych informatycznych jasno zresztą wynika, że oskarżona przebywała na terenie zakładu pracy choćby tuż po przebytych zabiegach operacyjnych, wystawiała ze swojego konta na komputerze służbowym faktury, modyfikowała je oraz korzystała z komunikatora S. i maila służbowego.

Niewiarygodne dla Sądu były także wyjaśnienia oskarżonej w zakresie, w jakim wskazywała na ograniczoność swoich kompetencji w kontaktach i obsłudze (...) Ltd., kreując siebie tym samym na osobę wykonującą jedynie polecenia kierownictwa lub przenosząc realną odpowiedzialność za rzekomą obsługę kontrahenta na innych pracowników – jak choćby M. B.. Kompetencje pracowników zakładu w R. były bowiem szerokie, co do zasady – jak wynika z korespondencji mailowej, możliwości wystawiania faktur, zeznań innych pracowników i kierownictwa – poszczególny pracownik był odpowiedzialny prawie w całości za współpracę z danym podmiotem.

Sąd nie dał także wiary wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie okoliczności towarzyszących odkryciu nieprawidłowości w wystawianiu faktur oraz podrobieniu kontraktów na niekorzyść PHU (...). Jak wskazano wcześniej, treść wyjaśnień oskarżonej w tym zakresie nie koresponduje w żadnej mierze z treścią pozostałych materiałów dowodowych. Wyjaśnienia oskarżonej miały na celu próbę przeniesienia odpowiedzialności na inne osoby, w tym w szczególności na dyrektora zakładu w R. – N. B. (2) wobec wskazywania przez oskarżoną, że to na jej polecenie działała „ukrywając” rzekomo odpowiedzialność dyrektora B. za nieprawidłowości. Również niewiarygodne – w świetle choćby zeznań pozostałych świadków oraz treści samych nagrań rozmów oskarżonej z N. B. (2) i W. S. nagranych są tezy oskarżonej, że N. B. (2) instruowała oskarżoną (i wcześniej, w podobnych sytuacjach, innych pracowników) jak ma zachowywać się i co ma mówić wobec właściciela firmy. W treści rozmów, a przede wszystkim z całokształtu kontaktów i spójnie przedstawianych warunków pracy w PHU (...) jasno wynika, że kontakty pomiędzy właścicielem, a pracownikami były dobre i bezpośrednie, nie zaś „sterowane” przez kogokolwiek. Żadnego pokrycia w dokonanych ustaleniach nie mają także wskazania oskarżonej, że w dniu 28 sierpnia 2013 roku po ujawnieniu nieprawidłowości odbyła rozmowę z przedstawicielem (...) Ltd. i nagrała ją, jednak wobec fatalnej jakości rozmowę tę skasowała. Niewiarygodne w ocenie Sądu były także wskazania oskarżonej, jakoby złożyła ona w dniu 28 sierpnia 2013 roku wypowiedzenie z pracy, a następnie przebywała na zwolnieniu lekarskim. Wskazywane przez oskarżoną okoliczności nie mają żadnego pokrycia w ustaleniach faktycznych. Przeciwnie, rozmowy nagrane przez kierownictwo przedsiębiorstwa jasno wskazują, że w spontanicznych wypowiedziach oskarżona przyznaje się do dokonywania działań na szkodę PHU (...). Sąd nie

dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej wskazującym na dyrektor N. B. (2) lub A. S. jako osoby odpowiedzialne za działanie przypisywane oskarżonej. Oskarżona jedynie deklaratywnie wskazywała opisane okoliczności, te jednak nie miały żadnego odzwierciedlenia w całkowicie sprzecznej treści wynikającej z pozostałych materiałów dowodowych. Niewiarygodne w tym zakresie są także wskazania oskarżonej, że to dyrektor B., będąc rzekomo odpowiedzialną za nieprawidłowości, kazała oskarżonej przerzucić odpowiedzialność na przedstawicieli (...) Ltd. i w ten sposób wytłumaczyć sprawę właścicielowi PHU (...), W. S.. Przeczą temu nie tylko nagrania rozmów oskarżonej, ale także zeznania pozostałych pracowników zakładu oraz zeznania samego W. S. i N. B. (2), ich wspólna reakcja i podjęte działania w celu wyjaśnienia sytuacji.

Sąd uznał za niewiarygodne także wskazania oskarżonej w zakresie wskazywania obowiązków dyrektor B. w kwestiach, które w istocie leżały w zakresie obowiązków oskarżonej – w tym rzekomego ustalania kosztów transportu przez dyrektor B. oraz wskazania, że oskarżona samodzielnie nie organizowała transportu przez firmę (...), albowiem z samodzielnych, spójnych i niezależnych zeznań świadków wynika wprost, że oskarżona prawie w całości zajmowała się organizacją transportu dla (...) Ltd., o czym zresztą dodatkowo świadczy odrębność firmy transportowej od innych firm świadczących usługi logistyczne w stałej współpracy z PHU (...). Oskarżona sama zresztą przeczy sobie w wyjaśnieniach, z jednej strony wskazując, że nie miała ona wpływu na wybór firmy transportowej, z drugiej zaś twierdząc (k.1503), że sama znalazła firmę trade T.

Nie mają oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym tezy oskarżonej podważające autentyczność danych informatycznych uzyskanych z zabezpieczonego w toku postępowania sprzętu komputerowego. Oskarżona w nieuzasadniony sposób podnosi, że dane te wobec długotrwałego braku zabezpieczenia mogły zostać sfalszowane, podczas gdy z opinii biegłego wynika w sposób niepozostawiający wątpliwości, że dane są autentyczne i nikt przy nich nie manipulował. Niewiarygodne są także wskazania oskarżonej, że już po wystawieniu faktur nie miała do nich dostępu i nie mogła danych w nich zawartych modyfikować. Wskazać trzeba, że z danych rejestru systemu WF-Mag oraz danych działań dokonywanych na komputerze oskarżonej wprost wynika, że faktury modyfikowane były jeszcze długo po dacie ich rzekomego wystawienia, a niekiedy wystawiane były kilkanaście dni po dacie znajdującej się na fakturze – co przeczy wskazaniom oskarżonej, że natychmiast po załadunku faktury trafiały do księgowości i sekretariatu w zakładzie w R.. W tym aspekcie niewiarygodne są także twierdzenia, że oskarżona nie miała dostępu do dokumentacji znajdującej się w segregatorach w zakładzie w R. – w tym do wystawianych przez nią faktur. Niewiarygodne są twierdzenia, że nie mogła ona swobodnie korzystać z owej dokumentacji (w tym ewentualnie podmieniać faktury), albowiem pozostali pracownicy zauważyliby to. Nie ulega jednak wątpliwości, że oskarżona przebywała na terenie zakładu w R. także po godzinach normalnej i stałej pracy pozostałych pracowników, o czym świadczą choćby dane logowania do systemu, do komputera i rejestr wejść i wyjść pracowników z karty dostępu do zakładu pracy. Niewiarygodne były także wskazania oskarżonej w zakresie odpowiedzialności za proceder N. B. (2) – okoliczności rozwiązania umowy o pracę z N. B. (2) przez W. S. w okresie znacznie późniejszym – w 2019 roku – nie wskazują w żadnej mierze na jej odpowiedzialność za nieprawidłowości wykryte w 2013 roku i tezy stawiane przez oskarżoną przeczą treściom zawartym w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd uznał za wiarygodne w znacznej części zeznania **W. S.** – właściciela PHU (...). Wiarygodne i stanowiące istotne źródło dowodowe były zeznania w zakresie warunków i organizacji pracy w PHU (...) oraz wskazywane przez świadka okoliczności nawiązania i zerwania współpracy zarówno z oskarżoną, jak i z (...) Ltd. Zeznania w tym zakresie korespondowały z zeznaniami pozostałych świadków, dokumentami i opiniami biegłych – w tym opinią fonoskopijną w zakresie autentyczności i prawdziwości nagrań rozmów przeprowadzonych w dniu 28 i 29 sierpnia 2013 roku z oskarżoną. Sąd uznał za wiarygodne zeznania opisujące organizację pracy w PHU (...), albowiem miały one swoje odzwierciedlenie w faktach – rozdzielenie miejscowe zakładów produkcyjnych od głównej księgowości, sposób wystawiania faktur (potwierdzony zgromadzoną dokumentacją w postaci faktur i kontraktów). Wiarygodne i korelujące z innymi materiałami dowodowymi były także zeznania świadka wskazujące na warunki i atmosferę w pracy oraz popularność i sympatię, a co za tym idzie zaufanie, jakim obdarzona była przez współpracowników i kierownictwo I. J. w okresie pracy w PHU (...). Okoliczności te zostały potwierdzone w zeznaniach pozostałych świadków. Sąd przyjął także zeznania świadka w zakresie opisującym próbę nawiązania kontaktu z przedstawicielami (...) Ltd. po odkryciu

nieprawidłowości w wystawianiu faktur i realizacji kontraktów. Wiarygodne były także wskazania świadka w zakresie przeprowadzonej w PHU (...) kontroli oraz osób je prowadzących wobec spójności i korelacji z zeznaniami innych świadków. Wiarygodne były także zeznania świadka wskazujące na obecność oskarżonej w pracy pomimo złego stanu zdrowia w okresie zwolnienia lekarskiego na przełomie czerwca i lipca 2013 roku. Również wiarygodne były zeznania o braku jednolitego systemu identyfikacji i kontroli czasu pracy pracowników – co wynika z rejestru kart magnetycznych pracowników, którym brak jest pełnych danych co do obecności choćby oskarżonej w pracy w dniach, w których w pracy fizycznie była, co sama przyznawała. Sąd przyjął także zeznania opisujące sposób pakowania produktów i wartości określonych rodzajów opakowań oraz możliwości zaniżania wartości faktur w tym zakresie. Wiarygodne były także wskazania świadka, że warunki dostawy wynikające z kontraktów 17/12, 18/12 i 26/12 określone zostały jako (...) okoliczności te mają swoje oparcie w oryginałach kontraktów oraz zeznaniach świadków – N. B. (2), M. B. i częściowo wyjaśnień samej oskarżonej.

Sąd uznał za niewiarygodne w części zeznania świadka w zakresie, w jakim wskazywał on na zorganizowany i uprzednio przygotowany sposób działania oskarżonej oraz przedstawicieli (...) Ltd. Także twierdzenia o istnieniu zorganizowanej grupy przestępczej działającej w ramach współpracy pomiędzy (...) Ltd. a PHU (...) nie znalazły swojego potwierdzenia w innych źródłach dowodowych. Wobec tego Sąd uznał okoliczności te za nieudowodnione i nieuprawdopodobnione i uznał brak ich wiarygodności do ustalenia stanu faktycznego. Również w ten sposób Sąd ocenił wskazania świadka w zakresie poniesionej łącznej szkody przez PHU (...), albowiem z dokonanych w toku postępowania ustaleń i wielu czynności dowodowych nie wykazano wyrządzenia działaniem oskarżonej szkody w wymiarach wskazywanych przez oskarżyciela posiłkowego, a która to okoliczność omówiona zostanie dodatkowo w dalszej części rozważań. Sąd nie uznał także za mające oparcie w faktach i rzeczywistości wskazań świadka o rzekomym działaniu oskarżonej w porozumieniu z B. W., albowiem fakt jednorazowego wystawienia błędnych dokumentów w transakcji z firmą (...) i udział w tym zdarzeniu B. W. nie wskazuje na słuszność tez świadka.

Za wiarygodne i przydatne do dokonania ustaleń faktycznych w sprawie Sąd uznał zeznania świadka **N. B. (2)** – dyrektora zakładu produkcyjnego PHU (...) w R.. Sąd uznał większość okoliczności wskazywane przez świadka za prawdziwe, albowiem ich opis był na etapie postępowania przygotowawczego precyzyjny, dokładny, korelował z zeznaniami innych, niezależnych świadków. Ponadto dalsze zeznania składane w toku postępowania sądowego potwierdzały okoliczności wcześniej wskazywane i znajdujące swoje oparcie w innych źródłach dowodowych – opiniach specjalistycznych, nagraniach rozmów, danych informatycznych z komputera oskarżonej i z profilu w systemie (...), zgromadzonej dokumentacji w postaci kontraktów i faktur. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka w zakresie opisującym okoliczności nawiązania współpracy przez oskarżoną z (...) Ltd. Wiarygodne i mające odzwierciedlenie w faktach były zeznania wskazujące na pozyskanie przez oskarżoną kontrahenta w postaci (...) Ltd. w 2012 roku oraz zakres obowiązków spoczywający na pracownikach pozyskujących takiego kontrahenta – obejmujący bieżącą obsługę i realizację kontraktu. Sąd uznał również za wiarygodne wskazania świadka odnośnie organizacji pracy i sposobu podejmowania decyzji w zakładzie produkcyjnym – zatwierdzanie przez świadka warunków współpracy z danym kontrahentem, podpisywanie kontraktów, warunki dostawy (w zakresie oznaczania warunków jako (...) lub (...)). Sąd przyjął za prawdziwe zeznania świadka w zakresie, w jakim wskazywała ona na podział kompetencji i przejęcie obowiązku wystawiania faktur w toku współpracy z kontrahentami przez pracowników odpowiedzialnych za współpracę z danym kontrahentem od fakturzystek - w przypadku oskarżonej od M. B. we wrześniu 2012 roku. Okoliczność ta potwierdzona została w zeznaniach świadków – M. B., A. S., I. S., a nadto także w danych informatycznych z systemu (...)i konta oskarżonej w tym systemie oraz korespondencji elektronicznej świadczącej o wystawianiu faktur przez oskarżoną od tego okresu. Okoliczności te zostały zresztą potwierdzone przez samą oskarżoną. Wiarygodne były także zeznania opisujące system pracy w zakładzie w R. i fakt posiadania i korzystania przez pracowników z indywidualnych kont i komputerów, a także sposób korzystania z systemu (...)i wystawiania faktur oraz ich modyfikowania przez oskarżoną. Okoliczności te mają potwierdzenie w rejestrze danych informatycznych, opinii biegłego D. B. oraz zeznaniach świadków – R. C. i Ł. K.. Sąd przyjął także zeznania w zakresie wskazującym na sposób podpisywania kontraktów 17/12, 18/12 i 26/12 i konsultowanie warunków kontraktów przez oskarżoną ze świadkiem. Mający odzwierciedlenie w innych, niezależnych i wiarygodnych źródłach dowodowych miały także zeznania w zakresie wskazującym na fakt i sposób sfałszowania przez oskarżoną opisanych kontraktów

poprzez podrobienie podpisu świadka – tezy te potwierdzone zostały w opinii biegłego specjalisty z zakresu pisma ręcznego. Oparcie w faktach – w tym w dokumentacji fakturowej i danych z systemu (...) – mają twierdzenia świadka w zakresie metody zaniżania wartości faktur wystawianych na rzecz (...) Ltd. – przenoszenie obciążeń transportowych na PHU (...), zaniżanie jednostkowej wartości towaru o kilka centów. Wiarygodne były także zeznania świadka wskazujące na samodzielność oskarżonej w zakresie obsługi transportowej kontraktów z (...) Ltd. poprzez firmę (...), z którą PHU (...) nie współpracowała poprzez dział logistyki. Okoliczności te mają swoje potwierdzenie w uznanych za wiarygodne, spójne i logiczne oraz dopełniające zeznania świadków B., S., S., (...) i B. zeznania świadka **R. T.**, który wskazywał, że dział logistyki współpracował stale z innymi firmami transportowymi i opisał metodę zamawiania transportu dla danych kontrahentów, wskazujące jednocześnie, że co do zasady jednak oskarżona do obsługi kontraktów z (...) Ltd. używała innej, zewnętrznej firmy transportowej – właśnie T. (...). Wiarygodne były też zeznania N. B. (2) w zakresie, w jakim wskazywała ona fakt zwiększenia obrotów przy jednoczesnym braku zysku przez PHU (...) w transakcjach z (...) Ltd. oraz podjętą na tej podstawie kontrolę. Okoliczności podnoszone przez świadka w zakresie zdarzeń z końca sierpnia 2013 roku, kiedy to doszło do odkrycia nieprawidłowości w fakturowaniu i realizowaniu kontraktów pomiędzy PHU (...) Ltd. mają swoje oparcie w dokumentacji transakcji i fakturach, opisie zdarzeń pozostałych świadków, danych informatycznych pochodzących z komputera służbowego oskarżonej oraz z systemu (...). Zeznania świadka i wskazania w zakresie nieprawidłowego działania oskarżonej mają także swoje oparcie w nagranej przez świadka rozmowie z oskarżoną z dnia 28 sierpnia 2013 roku oraz rozmowie pomiędzy oskarżoną i W. S. z dnia następnego. Autentyczność i prawdziwość tych rozmów potwierdzona została w opinii biegłego specjalisty z zakresu fonoskopii. Okoliczności nagrania i utrwalenia rozmowy na dyktafonie, a następnie na nośniku danych – niebieskim pendrive – korespondowały także z zeznaniami W. S., zaś autentyczność danych przeniesionych i zawartych na nośniku potwierdzona została przez biegłego. Na przymiot wiarygodności zasługują także zeznania świadka w zakresie wskazywanych okoliczności związanych z przyznaniem się przez oskarżoną w rozmowach z nią i z W. S. do wystawiania nieprawidłowych faktur oraz dalszego postępowania oskarżonej, która zjawiała się w dniu 29 sierpnia 2013 roku w zakładzie pracy pomimo zwolnienia lekarskiego – co ma odzwierciedlenie w dowodach z nośników informatycznych i danych z rejestru systemu (...) oraz komputera oskarżonej. W tym zakresie wiarygodne były także twierdzenia świadka wskazujące na obecność oskarżonej w pracy także w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim na przełomie czerwca i lipca 2013 roku pomimo przeciwwskazań medycznych i stanu zdrowia. Wiarygodne były zeznania świadka w zakresie udziału w targach handlowych w W. (1) w marcu 2013 roku. Okoliczności te potwierdzone zostały dokumentacją oraz zeznaniami innych świadków.

Wiarygodne były również twierdzenia świadka w zakresie zdarzenia z udziałem B. W., która na polecenie oskarżonej dokonała modyfikacji zamówienia firmy (...). Okoliczności te potwierdzone zostały w zeznaniach świadka A. S. i B. W. oraz w dokumencie faktury i CMR – liście przewozowym.

Sąd uznał nadto za wiarygodne zeznania w zakresie, w jakim N. B. (2) wskazywała okoliczności nawiązania kontaktu z pracownikami (...) Ltd. po odkryciu nieprawidłowości w celu wyjaśnienia sytuacji, albowiem okoliczności te mają swoje oparcie w korespondencji mailowej oraz w zeznaniach W. S..

Za wiarygodne i stanowiące istotne źródło dowodowe w sprawie Sąd uznał zeznania świadka **K. B. (1)**, która do stycznia 2013 roku pracowała w PHU (...) jako księgowa, a następnie od lutego 2013 roku współpracowała jako specjalista ds. optymalizacji kosztów i współpracy z bankami w PHU (...). Zeznania świadka w zakresie sposobu pracy, wystawiana do września 2012 roku faktur przez księgowość w D., a następnie przejęcie tych kompetencji przez pracowników bezpośrednio odpowiedzialnych za współpracę z danym kontrahentem mają odzwierciedlenie w pozostałych źródłach dowodowych. Wiarygodne i korespondujące z treścią zeznań świadków N. B. (2), W. S., A. S., M. B., I. S. były wskazywane przez świadka warunki pracy i sposób fakturowania oraz dokonywania płatności i realizacji kontraktów z kontrahentami zagranicznymi. Oparcie w faktach miały także wskazania dotyczące rozdziału kompetencji zakładów produkcyjnych i pracujących tam pracowników oraz głównej księgowości mieszczącej się w D.. Wiarygodne były okoliczności wskazane przez świadka w zakresie kontroli nierentowności transakcji dokonywanych przez przedsiębiorstwo oraz odkrycia nieprawidłowości we współpracy z (...) Ltd. Wskazywane przez świadka okoliczności odkrycia działania oskarżonej są wiarygodne i korespondują z opisanymi innymi treściami dowodowymi

– w szczególności faktem istnienia dwóch wersji faktur oraz kontraktów i ich wzajemnej sprzeczności. Także okoliczności próby wyjaśnienia sytuacji z oskarżoną przy udziale N. B. (2) korelują z zeznaniami świadka B. i S. oraz z treścią nagrań rozmów przeprowadzonych z oskarżoną w dniach 28 i 29 sierpnia 2013 roku. Wskazany przez świadka sposób i metoda działania oskarżonej w pełni koresponduje z pozostałymi materiałami dowodowymi w tym zakresie. Wiarygodne były także zeznania w zakresie okoliczności sytuacji nieprawidłowości realizacji kontraktu z firmą (...) i udziału w zdarzeniu B. W. – okoliczności te mają potwierdzenie w zeznaniach A. S., B. W. oraz w dokumencie – fakturze z dnia 25 czerwca 2013 roku nr (...) i dokumencie WZ 0990/13. Wiarygodne okazały się także zeznania w zakresie odkrycia nieprawidłowości w transakcjach z (...) Ltd. na początku sierpnia 2013 roku i wskazane okoliczności otrzymania kontraktów i faktur i możliwości zestawiania ich z dokumentacją znajdującą się w księgowości. Okoliczności te korelują z zeznaniami I. S. i N. B. (2).

Zeznania świadka K. B. (1) i okoliczności przez nią wskazywane korespondują także z zeznaniami świadka **I. S.**, od stycznia 2013 roku głównej księgowej w PHU (...), pracującej w D.. Opis metody i sposobu działania oraz okoliczności wykrycia nieprawidłowości w działaniu oskarżonej w obu przypadkach pozostaje tożsamy. Zeznania świadków są wzajem dopełniające się, zaś okoliczności reakcji na kontrolę i zachowanie oskarżonej ma swoje odzwierciedlenie w rozmowach nagranych w dniach 28 i 29 sierpnia 2013 roku oraz w pozostałych wskazanych źródłach dowodowych, w tym w szczególności samym fakcie istnienia dwóch wersji faktur i kontraktów – innej w D.i innej w zakładzie w R.. Także okoliczności sprawy z firmą (...) znajdują potwierdzenie w uznanych za wiarygodne zeznaniach I. S..

Wiarygodne, wzajem dopełniające się i korespondujące ze sobą były zeznania świadków **A. S., E. G., O. Z. i M. B.** – współpracowników oskarżonej w zakładzie produkcyjnym PHU (...) w R.. Świadcowie prezentowali jednolitą wersję zdarzeń i okoliczności wykrycia nieprawidłowości działania oskarżonej. Zeznania świadków były jednolite, logiczne i spójne w zakresie korzystania przez pracowników z komputerów służbowych, spersonalizowanych kont w systemie (...)i braku dokonywania działań z kont innych pracowników, a także sposobu wystawiania faktur i działania systemu wystawiającego faktury oraz dalszego sposobu ich realizacji. W szczególności zeznania A. S. i M. B. okazały się wiarygodne i mają swoje odzwierciedlenie w zgromadzonej dokumentacji informatycznej i księgowej – fakturach znajdujących się w zakładzie w R.. Zeznania A. S. wskazywały także w sposób wiarygodny na okoliczność transakcji z firmą (...). Całokształt okoliczności wskazywanych przez świadków pomimo upływu czasu od pierwszych zeznań w toku postępowania przygotowawczego do zeznań przed Sądem był dość spójny i korespondował ze sobą oraz w sposób logiczny uzupełniał i potwierdzał pozostałe treści dowodowe.

Okoliczności wskazane przez świadka **B. W.** były wiarygodne, jednak wobec nieobjęcia zdarzenia w zakresie współpracy z firmą (...) zarzutem wobec oskarżonej nie stanowiły istotnej treści dowodowej w ocenie zachowania oskarżonej.

Wiarygodne, spójne i wzajem dopełniające się były zeznania informatyków pracujących w okresie zarzucanego oskarżonej czynu na rzecz PHU (...) i prowadzących obsługę informatyczną przedsiębiorstwa – **R. C. i Ł. K.** . Świadcowie w sposób logiczny i jasny opisali sposób działania systemu (...)oraz korzystania z komputerów przez pracowników. Okoliczności wskazywane przez świadków znalazły swoje odzwierciedlenie w danych informatycznych zgromadzonych w toku postępowania oraz w specjalistycznej opinii biegłego D. B.. Zeznania świadków były cenne dla ustalenia sposobu organizacji pracy w zakładzie w R. i komunikacji pomiędzy pracownikami, a także ewentualnych możliwości dokonywania modyfikacji w dokumentacji. Świadcowie organizację informatyczną PHU (...) przedstawili w sposób rzeczowy, fachowy, jasny, a co za tym idzie wiarygodny.

W ocenie Sądu wiarygodne, lecz niemające istotnego znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie i odpowiedzialności karnej oskarżonej były także złożone w toku śledztwa zeznania świadków – kierowców firm transportowych zajmujących się obsługą transportową PHU (...), ujawnione na rozprawie w dniu 11 stycznia 2017 roku.

Za wiarygodne i szczególnie istotne dla ustalenia okoliczności i stanu faktycznego sprawy Sąd uznał sporządzone w toku postępowania opinie biegłych z zakresu informatyki, fonoskopii oraz pisma ręcznego i dokumentów.

Opinie biegłych i specjalistów - **D. B., M. K., W. G. (1), P. L.** -sporządzone zostały przez osoby posiadające fachowe przygotowanie, wiedzę i wieloletnie doświadczenie zawodowe, w oparciu o zgromadzoną i zabezpieczoną dokumentację oraz odpowiednie dane z nośników informatycznych. Wnioski opinii zostały sformułowane w sposób jednoznaczny i stanowczy, zaś strony nie kwestionowały ich wiarygodności.

W pełni wiarygodnymi były w ocenie Sądu zgromadzone w toku całego postępowania dokumenty, z wyjątkiem dokumentów podrobionych przez oskarżoną w postaci kontraktów i faktur, co do których Sąd wypowiedział się powyżej. Autentyczność, wiarygodność ani wartość dowodowa pozostałych dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu, bowiem dokumenty te sporządzone zostały przez właściwe organy, w granicach ich kompetencji i w przewidzianej przepisami formie, dowodów tych nie kwestionowały także strony w toku procesu, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Poddając merytorycznej ocenie zasadność zarzutów postawionych oskarżonej I. J. Sąd uznał, że przeprowadzone postępowanie dowodowe w pełni wykazało, że dopuściła się ona popełnienia zarzucanego jej czynu. Dodatkowo, wobec analizy materiału dowodowego i faktów dowiedzionych w toku postępowania, w szczególności dokładnej i wnikliwej analizy dokumentacji księgowej w postaci faktur i kontraktów, w zestawieniu z okresem działalności przestępczej oskarżonej, konieczna była modyfikacja przypisanego oskarżonej czynu zarówno w odniesieniu do ilości nierzetelnych faktur wystawionych przez oskarżoną, jak również wysokości szkody wyrządzonej przestępstwem pierwotnie ustalonej przez Prokuratora.

W toku postępowania dowiedziono wszakże ponad wszelką wątpliwość, że oskarżona jako jedyna osoba odpowiedzialna co do zasady za całokształt współpracy PHU (...) z (...) Ltd., w okresie objętym zarzutem dokonała podrobienia faktur i modyfikacji ustaleń umownych na szkodę swoje pracodawcy w zakresie szerszym, niż wskazywano to w akcie oskarżenia. Sposób działania oskarżonej nie pozostawiał wątpliwości, że w każdym przypadku niezgodności warunków dostawy (i dodatkowo, niekiedy ceny towaru) z kontraktami o numerach 18/12, 18/12 i 26/12 stanowiącymi podstawę do wystawienia faktury, doprowadzała w pełni świadomie i celowo do wyrządzenia PHU (...) szkody w wysokości różnicy wartości towaru (wraz z usługą transportową) ustalonej i wymaganej przez PHU (...), a rzeczywistą kwotą opłaconą przez (...) Ltd. A zatem, wobec treści aktu oskarżenia i wskazanych w nim jednostkowych zachowań oskarżonej składającej się na czyn ciągły, konieczne w świetle analizy całości przedstawionego do rozpoznania materiału dowodowego doprecyzowanie okoliczności popełnienia przez oskarżoną przestępstwa i rozszerzenie odpowiedzialności oskarżonej w zakresie wyrządzonej szkody. Konieczność ta była następstwem ustalenia, że w akcie oskarżenia nie zostały zawarte wszystkie faktury o zaniżonej wartości wystawione przez oskarżoną w toku działania na szkodę PHU (...) w inkryminowanym okresie. Zarzut sformułowany przez prokuratora objął wszakże - jeśli chodzi o zdarzenie historyczne i okoliczności działania oskarżonej - popełnione przez nią w rzeczywistości przestępstwo, jednak w oskarżeniu wskazano za przedmiot przestępstwa jedynie te faktury (w liczbie 88), w których I. J. oznaczała warunki transportu jako (...) nie wliczając w wartość faktury kosztów transportu i obciążając tym samym kosztami transportu firmę (...), która regulowała płatności z zewnętrznymi przewoźnikami. Nie sposób jednak przy ustalaniu odpowiedzialności oskarżonej pominąć pozostałych udowodnionych w toku postępowania okoliczności i faktów, które jednoznacznie wykazały także odmienną metodę działania oskarżonej – a wystawianie faktur o zaniżonych kwotach, jednak na podstawie innego mechanizmu działania. W inkryminowanym okresie oskarżona wystawiała bowiem faktury nie tylko nienależnie przenoszące obciążenia finansowe związane z transportem na PHU (...), lecz także faktury, w których zaniżała jednostkowe ceny za towar sprzedawany (...) Ltd. Polegało to na dokonywaniu zmian w cenie jednostkowej towaru (za kilogram) każdorazowo o 2-3 eurocenty. Ten sposób działania w ocenie Sądu miał być o tyle dla oskarżonej bezpieczny i trudny do wykrycia przez współpracowników lub przełożonych, że bazował na niewielkiej zmianie ceny towaru, którą w przypadku ewentualnego wykrycia przez inne osoby można by tłumaczyć zwyczajną omyłką – także wobec używanych do transportu opakowań, różniących się kosztami. Sam bowiem W. S. wskazał, że w przypadku opakowania kartonowego cena towaru mogła być odrobinę wyższa – właśnie o te kilka euro centów, niż w przypadku pakowania towaru w worki. Podkreślić na marginesie trzeba, że oskarżona wystawiała również prawidłowe faktury, zgodne z ustaleniami

kontraktów lecz różniące się jedynie wartością opakowania, co tym bardziej utrudniało wykrycie nieprawidłowości w jej działaniu. Trzecim sposobem działania na szkodę PHU (...) i błędnego fakturowania transakcji dokonywanych z (...) Ltd. było niejako połączenie obu metod opisanych powyżej – a zatem wystawianie faktur zawierających zarówno zaniżoną cenę jednostkową za towar, jak i niezawierających kosztów dostawy, które winno było ponosić (...) Ltd.

W ocenie Sądu zachowanie oskarżonej wypełniło zatem znamiona zarzucanego jej przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Zarzucane oskarżonej przestępstwo z art. 286 §1 k.k. jest przestępstwem powszechnym. W aspekcie rozważań teoretyczno-prawnych wskazać trzeba, że w przypadku realizacji znamion przestępstwa oszustwa zachowanie sprawcy polega na wprowadzeniu w błąd innej osoby w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy czym z jednej strony jest ono nakierowane na osobę, która dokonuje niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem, z drugiej zaś strony na mienie, które sprawca uzyskuje w wyniku rozporządzenia. Mienie uzyskane i korzyść majątkowa nie muszą jednak przynosić bezpośredniego zysku sprawcy, czy wchodzić w skład zdobytego w ten sposób majątku lub korzyści. Konstatacja ta istotna jest w kontekście ustalenia stanu faktycznego niniejszej sprawy. Wskazać bowiem trzeba, że znamię kierunkowe przestępstwa oszustwa – cel osiągnięcia korzyści majątkowej – nie wskazuje jednoznacznie sprawcy podmiotu, który ową korzyść może osiągnąć. Przyjąć zatem trzeba, że możliwym działaniem sprawcy wypełniającym znamiona przestępstwa oszustwa jest działanie prowadzące do osiągnięcia korzyści majątkowej także innego podmiotu, choćby niezwiązanego bezpośrednio z przestępczą działalnością sprawcy – w szczególności w zakresie świadomości i celu jego działania. Przestępstwo opisane w art. 286 § 1 k.k. jest zatem przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem, przy czym nie jest koniecznym osiągnięcie przez sprawcę korzyści majątkowej z niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Nie jest również konieczne działanie sprawcy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez niego samego.

Wprowadzenie w błąd należy rozumieć natomiast jako zachowanie prowadzące do wywołania (powstania) u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości tej osoby, przy czym przed podjęciem działania przez sprawcę, pokrzywdzony nie ma błędnego wyobrażenia o rzeczywistości. Nieprawidłowe odzwierciedlenie rzeczywistości w świadomości rozporządzającego mieniem ma być, więc rezultatem postępowania sprawcy. Ujęcie takie, zgodne jest z interpretacją Sądu Najwyższego (OSNPG 1987, z. 7, poz. 80). Ustawa nie zawiera przy tym jakichkolwiek ograniczeń, co do sposobów w wyniku zastosowania, których następuje wprowadzenie w błąd, jednocześnie nie jest wymagane, by sprawca podejmował szczególne czynności polegające na działaniu podstępym, istotnym jest bowiem tylko to, by sposób ten miał wywołać w konkretnym podmiocie wyobrażenia o stanie rzeczy, który nie odpowiada prawdzie. Przypisanie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. musi się wiązać z wykazaniem, że sprawca obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim kierunkowym wprowadzenie w błąd innej osoby oraz to, że doprowadził ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Od strony podmiotowej przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym kierunkowym, ponieważ przepis wymaga, by sprawca działał „w celu osiągnięcia korzyści majątkowej”. Przypisując sprawcy popełnienie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k. wykazać zatem należy, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) nie tylko to, że wprowadza w błąd inną osobę (względnie wyzyskuje błąd), ale także i to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion. W aspekcie wypełnienia znamion przestępstwa oszustwa nie ma znaczenia fakt rzeczywistego uzyskania tej korzyści przez samego sprawcę, lub choćby przez inny podmiot, który ową korzyść na skutek zamierzonego działania sprawcy mógł osiągnąć.

W sprawie oskarżonej I. J. nie ulega wątpliwości, że swoim zachowaniem oskarżona wypełniła wszystkie znamiona przestępstwa opisanego w art. 286 § 1 k.k. Co więcej, jak jasno wynika to z ustaleń poczynionych w toku postępowania na podstawie niezbitych i nieobalanych dowodów, swoim działaniem doprowadziła do osiągnięcia rzeczywistej i materialnej korzyści majątkowej, i to w znacznych rozmiarach, powodując przy tym korelatywną szkodę po stronie PHU (...), w imieniu którego występowała. Niezaprzeczalnie bowiem wobec podrabiania faktur i zaniżania cen towarów wbrew postanowieniom kontraktów zawartych pomiędzy PHU (...) a (...) Ltd., a nadto także obciążając wbrew tym kontraktom niezasadnie kosztami transportu swojego pracodawcę zamiast zagranicznego kontrahenta, firma (...) Ltd. odniosła realną korzyść majątkową z przestępczej działalności oskarżonej. Niemożliwość dokonania dalszych ustaleń w zakresie świadomości przestępczego działania oskarżonej i wiedzy o osiągniętej w ten sposób

korzyści majątkowej przez przedstawicieli (...) Ltd. doprowadziła jedynie oskarżoną to poniesienia pełnej – i słusznej – odpowiedzialności za inkryminowany czyn. Brak możliwości dokonania ustaleń w zakresie realnej korzyści osiągniętej za przestępstwa przez oskarżoną nie stanowił jednak przeszkody do uznania jej winy i pociągnięcia do odpowiedzialności karnej, albowiem – jak zostało to wskazane wcześniej, w realizacji znamion czynu z art. 286 § 1 k.k. nie jest konieczne osiągnięcie tego celu, a jedynie dążenie do niego – co w udowodnionych okolicznościach sprawy miało bez wątpienia miejsce.

Wskazać przy tym trzeba, że oskarżona mając wiedzę co do systemu i sposobu zarządzania i organizacji pracy w PHU (...) mogła przez dłuższy czas – również wobec zaufania, jakim obdarzali ją współpracownicy i kierownictwo firmy – prowadzić swoją przestępczą działalność. W ocenie Sądu oskarżona robiła to w sposób świadomy i przemyślany, uznając jednak, że wobec sytuacji w firmie, w szczególności rozdzielenia siedziby księgowości od zakładów produkcyjnych i szerokich kompetencji przyznanych poszczególnym pracownikom odpowiedzialnym za realizację umów z danymi kontrahentami jej działalność nie zostanie wykryta. Świadczy o tym również wielokrotne modyfikowanie faktur w systemie informatycznym, a także fałszowanie faktur i „kontrolowanie” swojego proceduru nawet w chwilach teoretycznego przebywania na zwolnieniach lekarskich i urloпах wypoczynkowych. Oskarżona swoim zachowaniem w sposób naganny i cyniczny wykorzystała zaufanie, którym została obdarzona przez pracodawcę, kreując się jednocześnie na dobrego i sumiennego pracownika, który „został wrobiony” w całą sytuację i w rzekomą „grę pomiędzy PHU (...) a (...) Ltd.”. O odpowiedzialności oskarżonej za działanie świadczy jednak także to, że sama oskarżona znalazła do współpracy z PHU (...) firmę (...) Ltd., zaś od początku współpracy pomiędzy tymi podmiotami do chwili wykrycia jej działania przez kierownictwo PHU (...) podejmowała wszelkie możliwe działania w celu ukrywania swojej działalności i maksymalizacji korzyści majątkowej przy jednoczesnym działaniu na szkodę pracodawcy. Oskarżona, co wynika choćby z jej zachowania podczas przebywania na zwolnieniu lekarskim na przełomie czerwca i lipca 2013 roku, nie chciała dopuścić kogokolwiek do dokumentacji związanej ze współpracą z (...) Ltd., obawiając się odkrycia nieprawidłowości w jej działaniu. Pomimo złego stanu zdrowia i przeciwwskazań medycznych już 3 dni po operacji przebytej w dniu 22 czerwca 2013 roku, 25 czerwca 2013 roku oskarżona pojawiła się w zakładzie produkcyjnym PHU (...) w R. i dokonywała modyfikacji faktur w systemie (...). Zwrócić trzeba uwagę, że nie było to konieczne ani celowe z punktu widzenia interesów pracodawcy i współpracowników, którzy wskazywali oskarżonej, że jej obecność nie jest niezbędna. Obawa oskarżonej przed ujawnieniem jej działalności – w przypadku przekazania czasowo jej kompetencji w zakresie współpracy z (...) Ltd. – powodowała jednak konieczność stałej kontroli nad współpracą z (...) firmą pod pozorem „szczególnej staranności” w pracy i sumienności wykonywania swoich obowiązków. Zachowanie oskarżonej w tym zakresie jest tym bardziej naganne, że kreując w ten sposób swój wizerunek wykorzystywała przyjazne warunki i atmosferę panującą w PHU (...) i wzajemne zaufanie, którym obdarzali się pracownicy przedsiębiorstwa oraz jego kierownictwo.

Na celowość i intencjonalność działania oskarżonej wskazuje całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i uznanego przez Sąd za wiarygodny – poza stanowiskiem przyjętym przez oskarżoną w celu realizacji swojej linii obrony. Stanowisko oskarżonej prezentowane w toku postępowania i przygotowawczego przeczyło zeznaniom świadków i dowodom gromadzonym w postępowaniu – jak choćby danym z nośników informatycznych w postaci śladów modyfikowania dokumentów w systemie (...), rejestrze działań oskarżonej na służbowym komputerze, nagraniom rozmów z W. S. i N. B. (2). Trudno jednak znaleźć jakiegokolwiek racjonalne uzasadnienie dla istnienia dwóch wersji każdej faktury wystawianej na (...) Ltd., o innych wartościach i warunkach dostawy. W szczególności fakt, że faktury zgodne z kontraktami podpisanymi przez (...) Ltd. i N. przekazywane były do głównej księgowości, zaś faktury o zaniżonej wartości pozostawały w miejscu pracy oskarżonej w R. prowadzi do podważenia wyjaśnień składanych przez oskarżoną. Okoliczności zawarcia kontraktów 17/12, 18/12 i 26/12 zostały dowiedzione na podstawie niezależnych od siebie źródeł dowodowych. Sąd nie miał przy tym wątpliwości, która wersja kontraktów była wersją zgodną z prawdziwymi ustaleniami i intencją towarzyszącą właścicielowi PHU (...) przy ich zawieraniu. Poza dowiedzioną w toku postępowania okolicznością rzeczywistego podrobienia samych kontraktów przez oskarżoną wskazać wypada, że już same zasady racjonalnego rozumowania i elementarna logika przeczy możliwości przyjęcia wiarygodności i prawdziwości postanowień kontraktów sfalszowanych. Z punktu widzenia gospodarności, ekonomii i racjonalności działania na rynku postanowienia kontraktów uznanych za podrobione byłyby dla PHU (...) po prostu

skrajnie niekorzystne. Zdaniem Sądu doświadczony podmiot – czy raczej osoby odpowiedzialne za jego działalność, właściciel przedsiębiorstwa – działający na danym rynku i mający spore doświadczenie ekonomiczne, nie mógł zgodzić się na tego typu warunki umowy, których realizacja w istocie nie generowałaby żadnego zysku, a raczej straty dla firmy. Wskazać trzeba, że oskarżona, znając sposób i organizację pracy wobec miejscowego rozdzielania zakładów produkcyjnych i księgowości, mogła w zasadzie w spokoju i poza podejrzeniami realizować swoją działalność. Warunki i sposób pracy osób odpowiedzialnych za obsługę kontrahentów zagranicznych, wobec których dany pracownik miał obsługiwać praktycznie całościowo współpracę z danym kontrahentem pozwalał oskarżonej ukrywać działanie przed innymi pracownikami – w szczególności A. S., M. B., E. G., O. Z. – którzy mieli odrębne obowiązki i „pola działania”. Istotną okolicznością wyjaśniającą dodatkowo fakt możliwości tak długiej i nieprzerwanej działalności oskarżonej stanowi deklarowana przez wszystkich pracowników i kierownictwo PHU (...) dobra atmosfera w pracy i klimat wzajemnego zaufania. Świadczą o tym także szerokie kompetencje przyznane poszczególnym pracownikom, którzy dodatkowo nie byli nadmiernie kontrolowani przez pracodawcę w wykonywaniu zadań. Nie można jednak uznać okazywania zaufania pracownikom przez pracodawcę za argument umniejszający winę i odpowiedzialność oskarżonej, która okoliczności te w pracy w sposób celowy i przemyślany wykorzystywała do osiągnięcia przestępczego celu.

Różnica w wysokości pomiędzy fakturami prawdziwymi – zgodnymi z oryginalnymi kontraktami uzgodnionymi z kierownictwem PHU (...), a fakturami sfałszowanymi wyniosła każdorazowo ok 1500-2000 euro, co pokrywało się z kosztami transportu partii towaru objętego fakturą. Mechanizm działania oskarżonej był zatem w tym zakresie prosty i bazował co do zasady na nienależnym przenoszeniu na PHU (...) kosztów transportu poszczególnych transzy towarów wynikających z kontraktów. Dodatkowo, co zostało już wskazane, oskarżona w przypadku kilkunastu faktur posłużyła się także inną metodą działania – metodą polegającą na obniżaniu cen jednostkowych towaru wysyłanego do (...) Ltd. Sposób ten był niewątpliwie bardziej „bezpieczny” dla oskarżonej i trudniejszy do wykrycia, bowiem nie generował tak radykalnych różnic w cenie.

Oskarżona swoim zachowaniem wyczerpała dodatkowo znamiona przestępstwa opisanego w art. 270 § 1 k.k.

Treść art. 270 § 1 k.k. nie pozostawia wątpliwości co do tego, że statuuje on odpowiedzialność karną za trzy postacie zabronionego zachowania, stanowiącego przestępstwo fałszowania dokumentów, tj.: podrobienie dokumentu w celu użycia go jako autentyczny, przerobienie dokumentu w celu użycia go za autentyczny oraz użycie dokumentu podrobionego lub przerobionego jako autentycznego. Fałszowanie dokumentu związane jest zatem z ingerencją w jego treść lub formę. Dlatego ważne jest podkreślenie celu z jakim działa sprawca podrabiając lub przerabiając dokument. Natomiast trzecia postać zachowania wymienionego w art. 270 k.k. tj. „użycie jako autentycznego”, oznacza takie posłużenie się sfałszowanym dokumentem, które sprawia, że realizuje on swoją funkcję przewidzianą w ustawie stanowiąc dowód stosunku prawnego lub faktów mających znaczenie prawne. Takie rozumienie użycia wiąże się z istotą dokumentu (por. m.in. w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2019 roku, sygn. akt III KK 64/18).

Dla wypełnienia znamion przestępstwa określonego w art. 270 § 1 k.k. wystarczy to, iż sprawca się takim dokumentem posłuży. W kontekście okoliczności działania oskarżonej nie ulega wątpliwości, że podstawą dalszego działania przestępczego było podrabianie kontraktów w sposób opisany przez Sąd w pierwszej części uzasadnienia. Konsekwencją było z kolei wystawianie na podstawie tych sfałszowanych kontraktów faktur o zaniżonej wartości. Wskazać trzeba jednocześnie, że zachowanie oskarżonej w tym zakresie było dwutorowe. Z jednej bowiem strony wystawiała faktury o zaniżonej wartości na podstawie podrobionych kontaktów, czym wypełniła znamiona przestępstwa oszustwa, z drugiej zaś wystawiała na potrzeby legitymizowania swojego działania i ukrywania zachowania przestępczego faktury prawidłowe – na podstawie kontaktów odpowiadającym w swych warunkach ustaleniom i wskazaniom pracodawcy. Wypada jednak zaznaczyć, że zarówno utworzenie przez oskarżoną kontraktów statuujących warunki zgodne ze świadomością i ustaleniami kierownictwa PHU (...), jak i utworzenie kontraktów zawierających postanowienia dla PHU (...) niekorzystne – wypełnia znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. Obie wersje kontraktów były bowiem przez oskarżoną przerabiane w sposób bezprawny i używane jako oryginalne – w zależności od strony umowy, której daną wersję przedstawiała. W tym zakresie zatem zarówno tworząc kontrakty zgodne z wolą pracodawcy i opatrując je „wyciętą” elektronicznie pieczęcią (...) Ltd., jak i tworząc

kontrakty przewidujące warunki dla N. niekorzystne i opatrzone podrobionym podpisem N. B. (2) oskarżona popełniła przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.

Wobec wskazanych okoliczności Sąd uznał, że w pełni prawidłowa była kwalifikacji czynu oskarżonej przyjęta przez Prokuratora, który zarzucił I. J. popełnienie przestępstwa art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 294 §1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k. Od strony normatywnej konstrukcja przestępstwa (czynu) ciągłego z art. 12 k.k. choć składa się z wielu zachowań (elementów), to stanowi konstrukcję jednego czynu przestępnego. Sposób działania oskarżonej oraz cel tego działania nie pozwala jednak rozpatrywać w pełni oddzielnie okoliczności skutkujących wypełnieniem znamion czynu z art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. Oczywistym jest bowiem wzajemny związek pomiędzy podrobieniem dokumentów – kontraktów 17/12, 18/12, 26/12 oraz 117 faktur – a oszustwem dokonanym przy użyciu tych dokumentów przez oskarżoną. Bez wątplenia oskarżona, działając w ten sam sposób w krótkich odstępach czasu dokonując modyfikacji i fałszowania faktur na niekorzyść PHU (...) wypełniła przesłanki zastosowania wobec niej przepisu z 12 § 1 k.k. Jak stanowi bowiem ten przepis, dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony. Warunkiem przyjęcia czynu ciągłego jest wykazanie, że sprawca w chwili podejmowania pierwszego zachowania musi mieć zamiar popełnienia wszystkich zindywidualizowanych, co najmniej w ogólnym zarysie, zachowań, składających się na czyn ciągły. Dokonanie przez oskarżoną działań w zakresie modyfikacji na niekorzyść pracodawcy łącznie 117 faktur w nieco ponad półrocznym okresie współpracy z (...) Ltd. jasno wskazuje na przyjęcie wobec oskarżonej kwalifikacji czynu ciągłego. Mechanizm działania oskarżonej polegający najpierw na „przygotowaniu gruntu” w postaci podrabiania kontraktów zawartych pomiędzy stronami i potem na ich podstawie wystawiania faktur w dwóch wersjach – prawidłowej i zaniżonej – jasno świadczy o działaniu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Dokonanie sfalszowania kontraktów o numerach 17/12, 18/12 i 26 /12 w sierpniu i wrześniu 2012 roku stanowiło wykonanie przez oskarżoną zamiaru, a jednocześnie było podstawą do dalszej działalności przestępczej w postaci wystawiania nieprawidłowych faktur, realizując tym samym znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Oceny działalności oskarżonej trzeba wszakże dokonywać w kontekście całości jej zachowania – od chwili powzięcia zamiaru i następnie podrabiania trzech kontraktów w celu ich użycia, przez systematyczną i konsekwentną realizację przestępczego działania przy wystawianiu kolejnych faktur o zaniżonej wartości, na ukrywaniu swojej działalności i próbie zacierania śladów w miejscu pracy kończąc. Na marginesie wskazać trzeba, że dla przyjęcia konstrukcji czynu ciągłego nie jest konieczne wykazanie i udowodnienie tego, że oskarżony w chwili rozpoczęcia działalności przestępczej wiedział już z góry, w którym konkretnym dniu oraz w jakich dokładnie okolicznościach dopuści się poszczególnych zachowań, objętych powziętym z góry zamiarem. Również niejednorodność zachowań – jak ma to miejsce w realiach rozpoznawanej sprawy (z jednej strony zachowania wypełniające znamiona oszustwa, a z drugiej podrabienie kontraktów wypełniające znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 k.k.) - nie stoi na przeszkodzie przyjęciu czynu ciągłego. Wskazano zresztą już wcześniej, że zachowanie oskarżonej i sposób dokonywania kolejnych aktów działania przestępczego było ze sobą ściśle powiązane i służyło realizacji jednego, z góry zamierzonego celu. Początek zaś drogi realizacji owego celu ma miejsce w zachowaniu wypełniającym znamiona czynu z art. 270 § 1 k.k. – podrabieniu kontraktów i użyciu ich jako autentycznych, zaś dalszą realizacją – wystawianiem faktur, a tym samym wypełnieniem znamion czynu z art. 286 § 1 k.k. Wola oskarżonej już od samego początku – sfalszowania kontraktów – obejmowała w całość przestępnego działania, zakończonego wykryciem nieprawidłowości w sierpniu 2013 roku.

Przechodząc do rozważań w zakresie rzeczywistej szkody wyrządzonej PHU (...) przez I. J. wskazać trzeba, że w polskim systemie prawa cywilnego brak jest normatywnej definicji szkody. Szkada jest pojęciem o charakterze doktrynalnym. Artykuł 361 § 2 k.c. wskazuje jedynie na zakres szkody podlegającej naprawieniu, nie będąc źródłem jurydycznej definicji samego pojęcia „szkada” (por. wyrok SN z dnia 25.01.2007r., V CSK 423/06, LEX nr 277311). Można przyjąć, że szkodą jest uszczerbek majątkowy, czyli zmniejszenie się majątku wskutek określonego zdarzenia, z pominięciem tych, które zależą od woli doznającego uszczerbku (por. np. F. Błahuta (w:) Kodeks..., s. 871). Najistotniejszy podział szkody wynika z brzmienia art. 361 § 2 k.c. Z przepisu tego wynika, że szkoda polega albo na stracie, którą poniósł pokrzywdzony (damnum emergens) albo pozbawieniu pokrzywdzonego korzyści, które mógłby uzyskać, gdyby mu szkody nie wyrządzono (lucrum cessans). Strata (damnum emergens) to każde pogorszenie się sytuacji majątkowej (zmniejszenie aktywów lub zwiększenie pasywów), z kolei szkoda związana z utraconymi

korzyściami (*lucrum cessans*) polega na tym, że majątek poszkodowanego nie wzrósł tak, jakby się to stało, gdyby nie nastąpiło zdarzenie, z którym połączona jest czyjaś odpowiedzialność. Szkada w postaci utraconych korzyści ma zawsze charakter hipotetyczny i do końca nieweryfikowalny. Przepis art. 361 § 2 k.c. w części dotyczącej utraconych korzyści wymaga przyjęcia hipotetycznego przebiegu zdarzeń i ustalenia wysokiego prawdopodobieństwa utraty korzyści. Dla ustalenia zaistnienia szkody oraz jej wysokości porównujemy rzeczywisty stan majątku po zdarzeniu sprawczym ze stanem hipotetycznym, czyli takim, jaki by istniał, gdyby nie nastąpiło zdarzenie sprawcze.

W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy i ustaleniu okoliczności działania oskarżonej Sąd mógł dokonać weryfikacji przyjętych przez prokuratora ustaleń w zakresie rzeczywistej wysokości szkody poniesionej przez PHU (...) wskutek działalności oskarżonej. Sąd ustalił zatem, że oskarżona w okresie zarzucanego czynu podrobiła 117 faktur, wyrządzając szkodę w łącznej wysokości 1 070 468,72 złotych (jeden milion siedemdziesiąt tysięcy czterysta sześćdziesiąt osiem złotych siedemdziesiąt dwa grosze) #co stanowi mienie znacznej wartości zgodnie z definicją zawartą w art. 115 k.k., która za takie mienie uznaje mienie o wartości ponad 200.000 złotych.

W odniesieniu do obliczenia wysokości szkody wyrządzonej działaniem oskarżonej przyjęć trzeba, że rzeczywistą szkodę w majątku PHU (...) przyniosło działanie polegające na wystawianiu kolejnych, niezgodnych z prawidłowymi kontraktami faktur. Wobec tego całkowita szkoda wynikająca z przestępczego działania oskarżonej stanowi sumę różnic wartości wszystkich faktur wystawionych na podstawie warunków kontraktów przyjętych przez kierownictwo PHU (...) i faktur o wartościach zaniżonych, zarówno w zakresie cen jednostkowych, jak i niezawierających kosztów transportu. Ustalony przez Sąd na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego okres wystawiania przez oskarżoną nieprawidłowych i zaniżonych faktur na towary odbierane przez (...) Ltd., pozwolił na przyjęcie, że działając od stycznia do sierpnia 2013 roku oskarżona wystawiła 117 takich faktur, doprowadzając do wyrządzenia szkody w majątku PHU (...) na łączną kwotę 1 070 468,72 złotych (jeden milion siedemdziesiąt tysięcy czterysta sześćdziesiąt osiem złotych siedemdziesiąt dwa grosze). W ocenie Sądu ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jasno wynikała dodatkowo konieczność przyjęcia wartości szkody w kwocie wyższej, niż uczynił to Prokurator w akcie oskarżenia. Wskazać trzeba bowiem, że w zakresie zarzucanych oskarżonej czynów Prokurator ograniczył obliczenie szkody wyrządzonej w mieniu pokrzywdzonego jedynie do wartości usług transportowych wynikających z 88 faktur wystawionych przez oskarżoną, w których dokonała ona zmiany warunków dostawy towaru i które to faktury w wersji niezawierającej doliczonej wartości usługi transportowej przesłała do (...) Ltd. Tymczasem, jak zostało to ustalone w toku postępowania i wskazane już wcześniej, oskarżona dokonywała działań na szkodę pracodawcy także poprzez stosowanie dwóch innych metod nieuprawnionego fakturowania - wystawiania faktur zawierających zaniżone ceny jednostkowe za towar sprzedawany (...) Ltd. oraz wystawiania faktur zawierających zarówno zaniżoną cenę jednostkową za towar, jak i niezawierających kosztów dostawy, które winno było ponosić (...) Ltd. W ten sposób, oprócz wskazanych w akcie oskarżenia 88 faktur oskarżona wystawiła kolejnych 29 faktur o zaniżonej wartości powodując szkodę w mieniu pokrzywdzonego w łącznej kwocie 182.176,63 zł. W sumie zatem podstawę obliczenia łącznej szkody stanowiły ustalone w toku postępowania różnice wartości pomiędzy wartością faktur prawidłowo wystawionych na podstawie oryginalnych kontraktów a wartością faktur sfalszowanych, o wartości zaniżonej i opłaconej przez (...) Ltd. Łączna wartość szkody wynikająca z opisanych różnic pomiędzy prawidłowymi i nieprawidłowymi 117 fakturami wyniosła 1 070 468,72 złotych. Sąd nie przyjął tym samym stanowiska oskarżyciela posiłkowego, który wartość szkody wyrządzonej przez oskarżoną określił na 2.930.673,93 zł. – wobec nieustalenia odpowiedzialności oskarżonej w zakresie nieprawidłowego wystawienia innych faktur, niż wskazane powyżej i wynikających z realizacji kontraktów o numerach 17/12, 18/12 i 26/12. Sąd nie przyjął argumentacji oskarżyciela posiłkowego, jakoby każda faktura o cenie jednostkowej za towar niezgadzącej się z ceną określoną w kontrakcie stanowiła szkodę wyrządzoną przez oskarżoną. Przypomnieć trzeba bowiem, że sam oskarżyciel wskazywał, że ceny jednostkowe mogły różnić się o kilka centów wobec zróżnicowanego rodzaju opakowań, w które były ładowane produkty i następnie transportowane do kontrahenta. Pakowanie towarów w worki było bowiem tańsze od opakowań kartonowych – a w tym zakresie specyfikacja wynikająca z kontraktów nie była restrykcyjnie przestrzegana i towar często pakowano w różnego rodzaju opakowania - worki lub kartony. Wobec tego Sąd ograniczył wysokość szkody wyrządzonej działaniem oskarżonej jedynie do udowodnionych zachowań oskarżonej polegających na fałszowaniu faktur wskazanych w wyroku poprzez opisane wcześniej mechanizmy postępowania.

Pozbawione oparcia w ustaleniach dokonanych w toku postępowania były także argumenty oskarżyciela posiłkowego w zakresie rozszerzającym wartość przyjętej szkody o faktury wystawiane nie na podstawie kontraktów, których sfałszowanie (podrobienie) udowodniono oskarżonej – a zatem kontraktów 17/12, 18/12 i 26/12. Zdaniem Sądu szkoda wynikająca z działania oskarżonej wyliczona musi być na podstawie faktur wystawionych jedynie na podstawie wskazanych kontraktów, nie zaś wszystkich innych faktur wystawianych przez oskarżoną w toku współpracy z (...) Ltd. – co uczynił oskarżyciel posiłkowy, sumując koszty transportu wynikające z każdej transakcji potwierdzonej fakturą w obrocie handlowym pomiędzy PHU (...) a (...) Ltd. Sąd opisał już wcześniej mechanizm działania oskarżonej, a zatem zasadne było przyjęcie obliczenia szkody w zakresie wynikającym z nieprawidłowego rozliczania i fakturowania transakcji realizowanych na podstawie realizujących postanowienia trzech wymienionych kontraktów – i w tym zakresie, dotyczącym obciążania kosztami transportu PHU (...) zamiast odbiorcę i częściowego zaniżania cen jednostkowych za towary (lecz nie ze względu na sposób opakowania), uznał rację oskarżyciela posiłkowego. Przestępcze działanie oskarżonej w zakresie niezwiązanym z realizacją kontraktów o wskazanych wyżej numerach nie zostało w żaden sposób wykazane, wobec czego przy zastosowaniu unormowania z art. 5 § 2 k.p.k. Sąd przyjął wartość szkody uzasadnioną bezspornymi i niewątpliwymi okolicznościami.

Wymierzając oskarżonej karę Sąd miał na względzie następujące okoliczności:

Uznając winę oskarżonej za udowodnioną i – w oparciu o szeroki, wiarygodny i przekonujący materiał dowodowy – bezsporną, kierując się zasadami sądowego wymiaru kary, a zwłaszcza prewencji indywidualnej, pojmowanej jako cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do oskarżonej oraz zasadą prewencji generalnej, mającej na celu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, a nadto wysokim stopniem szkodliwości społecznej czynu, uwzględniając przewidziane w ustawie granice zagrożenia wobec przyjętej kwalifikacji prawnej czynu oskarżonej Sąd zdecydował wymierzyć I. J. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. Wskazać trzeba, że zgodnie z przyjętą kwalifikacją czynu z art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., podstawę do orzeczenia w zakresie wymiaru kary stanowiło unormowanie art. 294 § 1 k.k. Maksymalna zatem kara grożąca oskarżonej za dokonany czyn wynosiła dziesięć lat pozbawienia wolności.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał dotychczasową postawę życiową oskarżonej, która nie była dotychczas karana za przestępstwa, oraz sytuację rodzinną sprawcy – posiadanie dwójki małoletnich dzieci. Także okoliczności znane Sądowi w zakresie zachowania oskarżonej poza okresem inkryminowanego czynu stanowiły okoliczności łagodzące, albowiem nie było w zachowaniu oskarżonej innych przejawów rażącego lekceważenia norm prawnych i naruszania porządku prawnego.

Wskazać jednak trzeba, że argumentem przemawiającym za wymierzeniem oskarżonej kary bezwzględnej dwóch lat pozbawienia wolności były liczne okoliczności obciążające ustalone w toku postępowania.

Jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął sposób działania oskarżonej wykorzystujący okazane jej zaufanie ze strony współpracowników i pracodawcy. Oskarżona w pracy jawiła się innym jako osoba kompetentna i obowiązkowa – a w istocie, korzystając z pozytywnej opinii w bezwzględny i kierunkowy sposób działała na szkodę pracodawcy. Fakt, że I. J. była uznawana za dobrego pracownika i była powszechnie lubiana umożliwiał wykorzystywanie tej pozycji i realizowanie przestępczego zamiaru. W ocenie Sądu oskarżona w cyniczny sposób wykorzystwała warunki pracy w PHU (...), wzajemną życzliwość i zaufanie współpracowników oraz kierownictwa. Ponadto oskarżona posiadając szerokie kompetencje i znając strukturę i organizację pracy w PHU (...) działała w poczuciu bezkarności. Zachowanie to jest wyjątkowo naganne i wysoce nieakceptowalne – wobec czego winno spotkać się ze zdecydowaną reakcją prawnokarną.

Wymierzając oskarżonej karę pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia Sąd kierował się potrzebą kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a w tym zakresie zwłaszcza zapobieżeniu społecznemu poczuciu bezkarności sprawcy i braku odpowiedniej reakcji organów wymiaru sprawiedliwości na popełnienie przestępstw. W tym zakresie istotna była również wartość wyrządzonej swojemu pracodawcy szkody, przekraczająca milion złotych. Sąd uznał, że szkoda wyrządzona celowo i kierunkowo przez pracownika własnemu pracodawcy musi spotkać się z

odpowiednimi konsekwencjami karnymi. Kwota wyrządzonej szkody była na tyle znaczna, że wpłynęła wszakże na stabilność finansową przedsiębiorstwa W. S..

Sąd uznał przy tym, że w niniejszej sprawie nie wystąpiły przesłanki do zastosowania wobec I. J. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności – co w myśl art. 4 § 1 k.k., Sąd, stosując jako względniejszą dla sprawcy ustawę obowiązującą w chwili popełnienia czynu, mógł wszakże uczynić. Długotrwałość działania oskarżonej i konsekwencja w realizacji przestępczego celu wskazuje na jej bezwzględność. Wielość zachowań składających się na czyn oraz okres ich dokonywania – około roku – świadczą o tym, że nie były to zachowania incydentalne. Sąd miał na uwadze także zachowanie i przyjęte stanowisko przez oskarżoną w trakcie postępowania karnego – podczas którego zarówno w toku śledztwa, jak i w postępowaniu przed Sądem przeczyła całoci logicznych, spójnych i racjonalnych okoliczności, negując jakąkolwiek odpowiedzialność za własne zachowanie. Co więcej, oskarżona próbowała przenieść odpowiedzialność za przestępstwo na inne osoby zatrudnione i pracujące wraz z nią w PHU (...), a także wskazywała na rzekomy spisek mający na celu „wrobienie jej” w odpowiedzialność za niepopełnione przez nią przestępstwo. Postawa procesowa oskarżonej świadczyła o braku poczucia odpowiedzialności i jakiegokolwiek żalu za dokonane przestępstwo, wskazywała nadto na brak refleksji i dalsze lekceważenie wagi sytuacji. Sąd uznał zatem, że warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności nie będzie celowe ze względów wychowawczych – kara bezwzględna uświadomi w ocenie Sądu powagę czynów oskarżonej.

Reasumując, zdaniem Sądu wymierzona I. J. kara oddaje stopień winy, uwzględnia stopień szkodliwości społecznej przypisanego jej czynu. Sąd uznał, że taka kara będzie dla oskarżonej bodźcem do przemyślenia swego postępowania i uświadomi jej naganność swojego postępowania. Z drugiej zaś strony, kara spełni swoje cele tak zapobiegawcze, jak i wychowawcze oraz spowoduje, że oskarżona nie będzie tkwiła w poczuciu bezkarności.

Dodatkowo, zgodnie z punktem 2. wyroku na podstawie art. 46 §1 k.k. orzekł wobec oskarżonej I. J. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego W. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) z siedzibą w G. kwoty 1.070.468,72 złotych (jeden milion siedemdziesiąt tysięcy czterysta sześćdziesiąt osiem złotych siedemdziesiąt dwa grosze). Orzekając o obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem Sąd uznał, że korzystniejsze dla oskarżonej będzie zastosowanie art. 46 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie popełnienia przypisanego jej czynu. Zgodnie, bowiem z treścią art. 46 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015r. wyłączone było stosowanie przepisów prawa cywilnego, a regulacje obecnie obowiązujące, z uwagi na konieczność stosowania przepisów prawa cywilnego umożliwiałyby orzeczenie o odsetkach, a zatem stosowanie ustawy nowej byłoby mniej korzystne dla oskarżonej.

Na podstawie przepisów wskazanych w punkcie 5 wyroku Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. F. kwotę 2.214 zł brutto tytułem opłaty oraz kwotę 475,86 zł tytułem wydatków w związku nieopłaconą pomocą prawną udzieloną oskarżonej I. J. z urzędu.

O kosztach ustanowienia pełnomocnika, Sąd orzekł na podstawie przepisów wskazanych w punkcie 6 wyroku, zasądając od oskarżonej I. J. na rzecz oskarżyciela posiłkowego W. S. kwotę 2.220 zł.

Na podstawie przepisów powołanych w punkcie 7 wyroku Sąd zwolnił oskarżoną w całoci od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów postępowania, obciążając nimi w całoci Skarb Państwa, oraz zwolnił oskarżoną od opłaty, albowiem uiszczenie ich byłoby dla oskarżonej zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów oraz orzeczenie wobec niej kary pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia i obowiązku naprawienia szkody stanowiącego mienie znacznej wartości.

sędzia Izabela Dehmel

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. Notować w kontrolce uzasadnień.

2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- oskarżonej z pouczeniem

- obrońcy adw. A. F.

- pełnomocnikowi oskarżyciela posiłkowego adw. S. C.

3. Za 14 dni lub z apelacją.

sędzia Izabela Dehmel